

HẾT THUỐC CHỮA:
NHÌN XÃ HỘI QUA LĂNG KÍNH
KIỂM ĐẠI

THỎ GENZ - TIANYA

Lời mở đầu

Từ khi gia nhập Tianya đến câu trả lời được đăng vào ngày 2 tháng 5 năm 2022, tôi đã tự mình đọc hết tất cả những gì Kiếm Đại viết, bao gồm cả phần bình luận cho các câu trả lời đó (tổng lượng đọc có lẽ đã lên đến hàng triệu chữ). Xin cảm ơn Kiếm Đại đã dạy cho tôi một bài học quý giá trong cuộc sống. Tôi cảm thấy mình đã học hỏi được rất nhiều điều mà trường đại học không dạy, xã hội không có chỗ học, nhưng mỗi người đều cần nắm bắt kịp thời.

Trong phần bình luận, người hâm mộ của Kiếm Đại yêu cầu anh ấy xuất bản sách để tiện học tập, nhưng anh ấy chỉ đồng ý viết tiểu thuyết võ hiệp thôi (cười).

Bản thân tôi cảm thấy thu hoạch được nhiều điều, vì vậy đã phân loại và tóm tắt hệ thống lý thuyết của Kiếm Đại. Toàn bộ bài viết dài khoảng 15.000 từ, quá trình sắp xếp và tóm tắt mất gần hai tuần. Phần lớn các bản tóm tắt chỉ đưa ra luận điểm mà bỏ qua quá trình chứng minh, bởi vì nếu thêm vào thì chắc chắn sẽ dài hơn hàng trăm nghìn chữ.

Hy vọng bài viết này sẽ hữu ích, đồng thời mong Kiếm Đại và các vị huynh đài góp ý sửa chữa. Những bài viết sau này của Kiếm Đại trên tài khoản công khai và Tianya, tôi cũng sẽ cập nhật vào đây. Các vị huynh đài tỷ muội nếu có lòng có thể quét mã dưới đây.....

THOGENZ

Mục Lục

Lời mở đầu.....	1
Chính phủ và các vấn đề liên quan:.....	3
Sự thật của cuộc sống:.....	4
Xã hội Trung Quốc:.....	6
Hoa Kỳ và quan hệ Trung - Mỹ:.....	9
Giới tinh hoa và người thường:	10
Cuộc sống:.....	12
Cách ứng xử:	14
Nho giáo và văn hóa nông nghiệp:.....	16
Phụ nữ:	18
Tình cảm nam nữ:	20
Hôn nhân:	21
Truyền thống:	23
Chủ nghĩa tư bản/chủ nghĩa tiêu phí:.....	24
Lịch sử:	26
Bất động sản:	27
Sinh con:	28
Công việc:	28
Giáo dục:.....	29
Độc sách:.....	30
Tài chính:.....	33

Chính phủ và các vấn đề liên quan:

- Chủ nghĩa yêu nước không thể chịu nổi sự tra vấn. Những người hưởng lợi từ chủ nghĩa yêu nước thường không phải là những người bị kích động bày tỏ tình cảm yêu nước. Khi một số ít người tỉnh ngộ, họ sẽ cảm thấy mạnh mẽ và bị lừa dối. Ba bảo bối của chủ nghĩa yêu nước: che mắt, bịt miệng, quát roi. Người hưởng lợi từ chủ nghĩa tập thể luôn tuyên truyền về nó (người thông minh thích chủ nghĩa tập thể). Yêu nước bằng miệng không thể thực sự yêu nước. Những người suốt ngày nói yêu nước, 99,99% là những người theo chủ nghĩa vị kỷ tinh vi, coi lòng yêu nước như một công cụ kinh doanh.
- Xã hội hiện tại đang nổi lên bọt bần, áp bức giai cấp, nội quy ngày càng khốc liệt, tầng lớp thượng lưu say sưa và mộng mị với cuộc sống xa hoa, tầng lớp hạ lưu thất vọng và buông xuôi (giải pháp tối ưu cho người trẻ là nằm yên).
- Quân quân thần thần, phụ phụ tử tử, ngàn năm không đổi, nhưng trước đây là song phương, dưới theo trên, trên nhân ái với dưới. Sau thời nhà Nguyên, nó đã trở thành nhu cầu đơn phương. Sức mạnh làm gương của tầng lớp thượng lưu là ông cha ta đã chiến đấu cả đời, không thể hưởng thụ, vậy thì mọi người chắc chắn sẽ học theo ông ấy, bởi vì học theo thì vừa có danh lợi, vừa được hưởng thụ, không học là đồ khốn.
- Hiện nay thuộc về xã hội mà tầng lớp thấp tự hại lẫn nhau, điều này cũng giải thích tại sao Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín thích hợp với tầng lớp sĩ phu.
- Bạn biết rất nhiều, nhưng đừng khiêu chiến thần kinh của đám đông. Học cách quan tâm đến cảm xúc của người già trong gia đình. Nói chuyện trực tiếp trên mạng, nói chuyện uyển chuyển trong thực tế. Phải đạt được trạng thái tâm lý biết tất cả mọi thứ, nhìn thấu nhưng không nói ra. Đừng khuyên người già tiết kiệm.
- Phong tục dân gian người Hán: Yếu đuối với bên ngoài, cạnh tranh nội bộ, quỳ gối trước tầng lớp thượng lưu, tàn nhẫn với tầng lớp hạ lưu.
- Các đại lý của Moutai đều có gia thế, chẳng hạn như con trai của Chủ tịch Hội nghị Hiệp thương Chính trị tỉnh Quý Châu. Vì vậy, ứng dụng Moutai không bán Moutai Feitian.
- Hiện nay nhà nước đang thu hồi đất đai, hợp nhất làng mạc, các tầng lớp độc quyền nhận trợ cấp để kiếm lời. Nông dân muốn trồng trọt cũng khó.
- Tại sao phải dạy bạn học cách biết ơn?
- Hiện nay, ngoài gia tộc đồ, về cơ bản không thể bước vào trung tâm quyền lực.
- Thuốc lá và rượu là doanh nghiệp nhà nước, là phương tiện thu thuế quan trọng của nhà nước, vì vậy hãy trấn áp thuốc lá và rượu giả.
- Bất kỳ chính sách mới nào có lợi đều là dành cho tầng lớp đặc quyền, chẳng hạn như chống dịch.
- Cách mạng phải kêu gọi được nhiều người, chẳng hạn như công nhân nước ngoài, nông dân Trung Quốc.
- Người dân không phải là ghét tham nhũng, mà chỉ ghét tại sao mình không phải là người tham nhũng.

- Phân biệt cánh hữu Nhật Bản, chính phủ Nhật Bản và người dân Nhật Bản. Chống Nhật đừng chống cả người dân Nhật Bản.
- Ai có tiêu chuẩn thấp hơn thì người đó càng thoải mái. Đây cũng là điều mà tầng lớp thượng lưu cố ý tạo ra. Vì tiêu chuẩn thấp đại diện cho rẻ mạt.
- Chủ nghĩa tư bản khuyến khích "nằm yên". Khi năng suất lao động và cấu trúc ngành đạt đến một điểm cao (sản xuất sản phẩm cao cấp và hiệu quả cao), không cần nhiều lao động cũng có thể đảm bảo xã hội vận hành. "Nằm yên" có lợi cho sự ổn định xã hội. Năng suất của Trung Quốc thấp, cơ cấu công nghiệp bất hợp lý và lo lắng về "nằm yên".
- Một người đi bộ một mình trong đêm tối chọn cách hát to để tự trấn an. Quốc gia của chúng ta cũng cố vũ bản thân theo cách này.
- Tại sao có rất nhiều người yêu nước bằng lời nói, bởi vì những người không yêu nước thì không dám lên tiếng.
- Chính phủ Trung Quốc yêu cầu phim ảnh và truyền hình phải hạ thấp trí tuệ.

Sự thật của cuộc sống:

- Cuộc sống là một trò chơi, không có ý nghĩa gì cả, muốn sống tiếp phải tự tạo ra một ý nghĩa. Có người không nhìn rõ cuộc sống là một trò chơi, lại không thể cân bằng giữa hiện thực và ý nghĩa, nên tâm thần phân liệt. Một số người nhìn thấu trò chơi, nhưng không chịu tự lừa dối mình, hoặc phát điên, hoặc tự tử. Trong thực tế, phần lớn mọi người không nhìn thấu, càng không tự chọn hoặc thiết lập ý nghĩa, ý nghĩa của họ không xa vời, hoặc ý nghĩa đến từ sự truyền thụ của xã hội, hoặc bản năng động vật thay thế ý nghĩa, vì vậy họ vẫn sống mà không rõ ràng, nhưng chất lượng cuộc sống sẽ không cao. Ý nghĩa này cũng có thể gọi là điểm neo.
- Muốn có được cuộc sống đích thực, hãy bắt đầu từ việc buông bỏ yêu cầu của người khác đối với bản thân, bắt đầu từ việc có yêu cầu của chính mình đối với bản thân.
- Con người sống là để du lịch trên cõi đời vài chục năm, được ngắm nhìn nhiều hơn, cảm nhận nhiều hơn, trải nghiệm nhiều hơn mới là ý nghĩa. Danh lợi thế tục chỉ là để duy trì chỗ ăn ở trong thời gian du lịch, vừa đủ là được.
- Thế giới bạn nhìn thấy có phải là thật không? Chẳng hạn như Đài Loan rất lạc hậu, Hàn Quốc không ăn nổi thịt, Nhật Bản không mua nổi dưa hấu.
- Bình đẳng mọi người tương đương với tuyên truyền văn hóa doanh nghiệp.
- Tương lai của đất nước không liên quan lắm đến cá nhân, điều quan trọng là bạn đang ở vị trí nào trên chuyến tàu này.
- Khả năng kiếm tiền mà không cần lao động là thước đo địa vị xã hội, ví dụ như thu lời từ lãi của bạn vượt quá mức lương trung bình của xã hội, thì bạn chính là tư bản gia. Xã hội kim tiền, thu nhập quyết định địa vị xã hội.

- Chủ nghĩa tư bản, là phân phối theo vốn. Có tiền là vua. Vì vậy, tôi không thể hiểu nổi tầng lớp trung lưu liều mạng tiêu tiền, người nghèo liều mạng tiêu tiền, làm lung lay gốc rễ của mình.
- Sống không phải là để giải quyết vấn đề, mà là để tận hưởng những điều tốt đẹp. Chết là để giải quyết vấn đề.
- Có người ghen tị với những người trẻ tuổi "nằm yên" nên đã tấn công họ. Còn có một kiểu người, nhìn người khác không phải chịu những khổ sở mà mình từng chịu thì tức giận, ví dụ như kết hôn và sinh con.
- Cuộc sống phụ thuộc vào nền tảng. Quốc gia, gia đình, cha mẹ, bạn đời, của cải, họ hàng, v.v ... tạo thành nền tảng, cuộc sống dao động lên xuống xung quanh nền tảng, vượt quá nền tảng chắc chắn sẽ rơi xuống, thấp hơn nền tảng thì sớm muộn gì cũng tốt lên.
- Những phần có thể thay đổi trong cuộc sống đều cần rất nhiều thời gian mới thay đổi được, tri thức, công việc, tích lũy lâu ngày mới có thể đạt được lúc trời đất cùng lực. Bản chất của con người là tổng hòa của các mối quan hệ xã hội. Đầu tư cũng vậy.
- Xã hội loài người đã mục nát, hết thuốc chữa. Kẻ bị áp bức khi lên nắm quyền sẽ lại trở thành kẻ áp bức mới.
- Không phải là một tay giao tiền, một tay giao hàng thì chính là lừa đảo.
- Ai nắm giữ dư luận, người đó nắm giữ công lý.
- Tầng lớp thấp nhất của xã hội đang bị giới tinh hoa bỏ rơi. Bởi vì binh lính, tài xế, công xường đều không cần thiết nữa. "[Sapiens: Lược sử tương lai](#)" Sau khi bị bỏ rơi, rất có thể họ sẽ được nuôi dưỡng, với những món ăn rẻ tiền và những thú vui rẻ tiền. Không có đơn chỉ là ảo tưởng.
- Con người là ác quỷ, bị Chúa nhốt trên trái đất. Chờ đợi khoảnh khắc bấm nút hạt nhân.
- Đến năm 50 tuổi, ai cần chúng ta nữa?
- Xã hội chỉ đang bảo tồn số lượng người yếu thế chứ không phải bảo vệ người yếu thế. Ví dụ như phân luồng thi cấp 3.
- Xã hội có xu hướng nguyên tử hóa. Mỗi cá nhân sẽ có những trải nghiệm khác nhau.
- Có lợi cho mình thì là đúng, có hại cho mình thì là sai.
- Sống trên đời phải chú ý 4 điều:
 1. Không ảnh hưởng đến tuổi thọ;
 2. Không gây hại cho người khác;
 3. Không gây hại cho xã hội;
 4. Tự lực cánh sinh.
- Tính đặc thù của mâu thuẫn không ảnh hưởng đến tính phổ biến của mâu thuẫn. Lệnh tuyển chọn của người sống sót.
- Con người càng tiến hóa thì càng tha hóa. Con người không ngừng tích lũy những khiếm khuyết trong quá trình tiến hóa: gen, nhân tính, thể xác, xã hội, v.v. Khiếm

khuyết này trong Phật giáo gọi là nghiệp, trong Cơ đốc giáo gọi là tội tổ tông, trong Đạo giáo gọi là vọng. Sự mở rộng của khiếm khuyết là mối đe dọa lớn nhất đối với loài người.

- Tin rằng người khác cũng có thể trung thành, giữ chữ tín, hiếu thảo, tuân thủ quy tắc, có ý thức tập thể, thì đã là chịu thiệt rồi. Nền giáo dục của Trung Quốc là một kiểu giáo dục sàng lọc IQ ngược.

Xã hội Trung Quốc:

- Hiện nay, kiểm tiền nhất là kiểm soát não. Tinh thần thợ thủ công, làm bằng tay, phương pháp cổ truyền, phơi nắng đủ 180 ngày, phong cách Trung Quốc.
- Dinh dưỡng dư thừa, ăn quá nhiều phụ gia thực phẩm chế biến công nghiệp sẽ khiến trẻ em mất kiểm soát cảm xúc. Giảm thịt, trứng, sữa, tăng cường vận động. Hormone khiến đàn ông nữ tính hóa.
- Đối với gái mại dâm và diễn viên. Nghề nghiệp họ làm về cơ bản đại diện cho giá trị quan của cá nhân. Bỏ qua nhân phẩm, tình cảm, thể xác để làm hài lòng người khác. Tinh thần và tình cảm bị ức chế lâu ngày, cũng sẽ dẫn đến việc đánh mất cảm xúc thật.
- 90% số người xung quanh bạn không đáng để kết giao.
- Đối với những tai nạn thảm khốc, mọi người đã quen với việc biến đám tang thành lễ hội, bạn chỉ muốn bày tỏ lòng tiếc thương, chỉ vậy thôi. Nhưng lần nào cũng bị gián đoạn bởi những hành động biết ơn, ẩm áp, lắng nghe phát biểu thay cho người đã khuất, như thể họ chết là đáng. Dần dần bạn đã không còn phản ứng cơ bản nhất của một con người. Sự vô cảm hôm nay đến từ sự nhạy cảm trong quá khứ. Quy luật Heinrich, *đằng sau mỗi vụ tai nạn nghiêm trọng đều có vô số vụ tai nạn không được phát hiện*. Một mặt lắng nghe nội tâm của chính mình, mặt khác phản tính xem nội tâm của mình có phải là nội tâm đã bị ai đó cải tạo hay không. Biết ơn và phản tính là hai con quái vật không lồ.
- Tại sao tầng lớp thấp lại ăn phải dưa chua bần, là vì nghèo. Đặc biệt là sự nghèo do phân cực giàu nghèo mang lại. Loại bỏ dưa chua bần chỉ có thể làm tăng chi phí sinh hoạt của người dân tầng lớp thấp. Sản phẩm quy mô hóa đều tương đối kinh tế, cuối cùng vẫn phải đảm bảo kiểm tra chất lượng sản phẩm cuối cùng.
- 80% người giàu ra nước ngoài mua sắm, sau đó tầng lớp thấp xuất khẩu để kiếm ngoại tệ.
- Nếu bạn không xúc phạm phụ nữ, điều đó có nghĩa là bạn biết rõ tất cả những điểm xúc phạm phụ nữ, do đó, bạn đã xúc phạm phụ nữ.
- Xã hội có xu hướng nguyên tử hóa.
- Người Trung Quốc bề ngoài thân thiện, nhưng sau lưng luôn sẵn sàng chơi xấu bạn. Thà như người Nhật bề ngoài lạnh lùng nhưng thẳng thắn. Tốt với gia đình, lạnh lùng với người ngoài. Trừ khi có lợi, thì mới đáng để giả tạo.
- Trì trệ, bong bóng, lạm phát, sụp đổ, phải chọn một.

THOGENZ

- Tầng lớp thấp tự hại lẫn nhau: Lấy danh nghĩa tình yêu để bóc lột, có chút quyền lực nhỏ nhoi thì ra vẻ ta đây, so bì, kẻ tiểu nhân đắc thế. Dùng tiêu chuẩn của mình để ràng buộc người khác, nhấn mạnh thái độ của người khác đối với mình phải đúng đắn, không coi đối phương là người có nhân cách độc lập. Rất nhiều cặp đôi yêu nhau, vợ chồng, cha mẹ con cái suốt đời tương tác với nhau chỉ là sự tự hại lẫn nhau lặp đi lặp lại, một câu nói, một ánh mắt cũng có thể gây ra bão. Dùng tiêu chuẩn của mình để áp đặt người khác, lại không cho phép người khác phản kháng.
- Người già nắm giữ tư bản và quyền lên tiếng. Tỷ lệ lên cấp 3 là 50% là để ép lấy sức lao động.
- Vì việc thăng tiến giai cấp khó khăn, khiến con người ta khôn khổ. Nên họ chọn cách làm tầng lớp thượng lưu trong gia đình, tận hưởng việc được các thành viên trong gia đình phục vụ.
- Tốt bụng không đồng nghĩa với vị tha, vị tha không đồng nghĩa với việc không có bất kỳ khoản bồi thường nào. Ở Trung Quốc, giúp đỡ người khác thì không thể nói đến tiền, thấy việc nghĩa hăng hái làm thì không thể tiếc mạng.
- Có những kẻ ngốc chỉ tin vào những gì người khác nói, nên cứ tưởng là luật ngầm. Thực ra lời nói chỉ là khẩu hiệu.
- 996 + chủ nghĩa tiêu phí là hai vũ khí bí mật để đối phó với giới trẻ, tuyên truyền sự so bì, xa xỉ, tiêu phí.
- Một giảng viên của trường Đại học Ngoại ngữ Thượng Hải có quan hệ bất chính với nhiều sinh viên. Giảng viên có hành vi ép buộc hay không? Chẳng hạn như điểm số và những thứ tương tự, nếu có thì thuộc tội phạm, nếu không có thì liên quan gì đến bạn. Nhưng giảng viên có vị thế ưu thế và mối quan hệ lợi ích so với sinh viên, không thể đơn giản coi là mối quan hệ giữa người trưởng thành.
- Chỉ cần phụ nữ tố cáo và báo cảnh sát, thêm dư luận theo đuổi, nam giới liên quan sẽ bị đình chức trước, rồi hãy nói những chuyện khác.
- Trung Quốc vẫn chưa trải qua những biến động lớn, nên bình đẳng giới chỉ là tương đối. Khi nền kinh tế Hàn Quốc và Nhật Bản phát triển mạnh, phụ nữ có thể đương đầu với nam giới trong mọi việc. Nhưng khi nền kinh tế suy thoái, việc làm khan hiếm, làn sóng thất nghiệp của phụ nữ đến, tự nhiên dẫn đến sự suy yếu của nữ quyền.
- Thí nghiệm Chuột Utopia.
- Goldman Sachs mua trái phiếu bất động sản, tiền của giới nhà giàu được hoàn trả đầy đủ, tiền của dân chúng thì bị giữ lại 30%.
- Người đàn ông hồi phục tim phổi làm gãy xương sườn của bà cụ. Làm người tốt thật khó. Người bình thường đừng nên lo chuyện bao đồng, bởi vì người bình thường không bao giờ nên thử thách mặt tối của nhân tính. Làm người tốt cần phải có vốn.
- Quan điểm về việc bạo hành động vật. Hãy quan tâm đến động vật khi nào mạng sống và nhân phẩm của con người được đảm bảo đã.
- Lãnh đạo thông minh sẽ cố tình tạo ra mâu thuẫn giữa cấp dưới, từ đó củng cố vị trí của mình.

THOGENZ

- Ở Trung Quốc, thị trường tự do sẽ tiếp tục tiến hóa theo hướng thị trường tư bản độc quyền của quan liêu và quyền quý. Xu hướng này không phải là ngắn hạn. Chỉ tiêu duy trì ổn định của chính phủ và phục vụ quyền quý là hai trụ cột của vòng lưu chuyển nội bộ. Tầng lớp trung lưu phi chính trị sẽ trở thành khái niệm của thời đại cũ, thời đại mới không tồn tại nhóm người có thu nhập cao tách rời khỏi thể chế quyền lực. Không một đại gia nào có thể thoát khỏi sự chiêu an của tư bản nhà nước, kết cục của sự phản kháng như Gome, Xinfei, Jianlibao.
- Trung Quốc đang phải đối mặt với bong bóng bất động sản và khủng hoảng chế tạo (cung vượt cầu, tiêu dùng ảm đạm).
- Không có biệt thự thì chơi nhạc làm gì, không có sân vườn rộng thì đừng nuôi chó, không có tiền thì đừng đầu tư chứng khoán.
- Giáo viên là một nghề tốt.
- Đường sắt cao tốc quốc gia không có lãi cũng không sao, dù sao thì một bộ phận người đã giàu lên rồi.
- Hiện tại, sản phẩm thấp cấp đang bị dư thừa. Phải lòng ghép tri thức vào sản phẩm, nâng cao ngưỡng cạnh tranh sản phẩm.
- Cơ cấu ngành nghề của Trung Quốc quyết định không cần nhiều nhân tài cao cấp đến vậy. Các ngành nghề có lợi nhuận cao ở nước ta quá ít. Có tiền mua nhà ở khu vực có trường học tốt thì thua kém việc du học nước ngoài.
- Người Trung Quốc không bao giờ nói làm vì chính mình. Càng muốn làm vì chính mình, càng nói làm vì người khác. Nói càng cao thượng, mục đích càng ti tiện.
- Trung Quốc sẽ lặp lại xã hội ít ham muốn hiện nay của Nhật Bản. Hãy bán nhà ở Thạch Gia Trang càng sớm càng tốt.
- Người khác mua nhà bạn cũng mua, người khác phấn đấu bạn cũng phấn đấu. Phần lớn người Trung Quốc, người khác làm gì thì mình phải làm đó, a dua quá mức.
- Ở Trung Quốc, những người trực tiếp nói ra lợi ích của mình đều là phe phải, ví dụ như muốn tự do dân chủ, kiếm tiền, ủng hộ chế độ tư hữu đều là phe phải.
- Bắc Thương là tra tấn thể xác, quê nhà là tra tấn tinh thần.
- Oan ức cho các vị võ cử.
- Người Trung Quốc tuyệt đối không nghe lời khuyên nào, trừ khi lời khuyên đó có thể đổi thành tiền.
- Người Trung Quốc không phải là sợ chuyện, mà là biết rõ rằng chuyện đó làm rồi không có lợi, thà không làm còn hơn. Đây là ranh ma. Người Trung Quốc thích chế nhạo ai nhất? Thích nhất là chế nhạo những người mà mọi người đều không làm, vậy mà lại có người làm, cuối cùng người đó lại gặp vận đen. Rồi nói xem nào, tên ngốc đó, đáng đời lắm.
- Môn thể thao mạnh của Trung Quốc là môn cá nhân, bởi vì thiếu tinh thần làm việc nhóm.

- Tương lai sẽ không có lợi cho những người thi công chức, có thể sẽ cắt giảm quy mô lớn. Hiện nay đã xuất hiện vấn đề giảm lương công chức.

Hoa Kỳ và quan hệ Trung - Mỹ:

- Hoa Kỳ nhắm vào các doanh nghiệp Trung Quốc theo ba bước: 1. Danh sách thực thể (hạn chế xuất khẩu và nhập khẩu) 2. Ngăn chặn hạn huy động vốn 3. Pháp luật ngoại lãnh thổ (thi hành tội phạm xuyên bang, liên hệ tối thiểu, giao dịch bằng USD, công ty nước ngoài tham nhũng, chia rẽ Alstom và bắt giữ giám đốc điều hành buộc phải nhận tội, luật sư và kiểm sát viên của Hoa Kỳ là một thể thống nhất, hiểu đơn giản là cấm doanh nghiệp nước thứ ba và doanh nghiệp nước mục tiêu phát sinh liên hệ)
- Không cho phép bầu cử thẩm phán WTO, hiện tại chỉ có một người, thực tế đã bị tê liệt.
- Cục Dự trữ Liên bang tăng lãi suất để kiểm soát lạm phát, bản chất là giải phóng vũ khí hạt nhân tài chính, thu hút dòng chảy USD. Sau khi khiến các nước bị ảnh hưởng, họ sẽ mua vào các tài sản chất lượng cao với giá thấp, một lần nữa vượt lên. Nếu không theo kịp việc tăng lãi suất, vốn sẽ chảy ra ngoài, tiền tệ mất giá, lạm phát ác tính. Theo kịp việc tăng lãi suất, duy trì tỷ giá hối đoái, sẽ ảnh hưởng đến nền kinh tế của chính mình, gây ra khủng hoảng kinh tế. Dưới sự bá quyền của đồng USD, ngoại trừ Hoa Kỳ, không ai có thể sống tốt được. Nước ta lựa chọn hạ lãi suất, chắc chắn sẽ dẫn đến lạm phát sau này. Hình thành bong bóng kép chứng khoán và bất động sản.
- Dân chủ và tự do không phải là nguyên nhân của sự giàu mạnh, mà là kết quả lựa chọn sau khi giàu mạnh.
- Hoa Kỳ lựa chọn bỏ nợ công của Hoa Kỳ. Greenspan đã nói rằng sẽ không bao giờ trả nợ.
- Đô la carbon thấp.
- Các sản phẩm mà châu Âu và Hoa Kỳ sản xuất khác với Trung Quốc, một bên là công nghệ cao và chính xác, một bên là sản phẩm giá rẻ.
- Bây giờ đều là giai cấp tiêu cực.
- Đại dịch ở Hoa Kỳ chết người nghèo chỉ có lợi cho người giàu.
- Đức tính của các dân tộc trên thế giới là mong người khác gặp chuyện.
- Chế độ mà phương Tây xuất khẩu là cặn bã. Họ sẽ không bao giờ nói cho bạn biết những điều tốt đẹp.
- Việc cắt giảm cung cấp chip có ảnh hưởng đến nền kinh tế Trung Quốc. Thuộc chiến tranh thương mại. Trung Quốc là nền kinh tế hướng ngoại.
- Hoa Kỳ không phải là Hoa Kỳ của người Mỹ, mà là Hoa Kỳ của các nhà tư bản tài chính, là Hoa Kỳ của giới tinh hoa thế giới. Có thể hiểu là đỉnh cao của kim tự tháp nhân loại. Nhưng người Trung Quốc di cư sang Hoa Kỳ lại không thể hòa nhập vào xã hội chủ đạo.

THOGENZ

- Hoa Kỳ chỉ công nhận tiền, vì vậy chế độ của Hoa Kỳ rất khó bị thay đổi một cách ôn hòa.
- Việc ngoại giao không thành là do Mỹ đề, việc nội bộ không thành là do tư bản.
- Hoa Kỳ đầu tư vào Việt Nam là để khiêu khích Trung Quốc.
- Hoa Kỳ giống như một sòng bạc, để các nhà tư bản đánh bạc và rồi hút máu. Trung Quốc sử dụng bất động sản, trực tiếp cắt giảm thuế bất động sản trong vài thập kỷ.

Giới tinh hoa và người thường:

- Giới tinh hoa nên là những người thực dụng.
- Đừng bao giờ đánh giá người khác, cũng đừng quá bận tâm đến việc người khác đánh giá mình. Bởi vì đó là biểu hiện của việc thiếu tu dưỡng.
- Sự thật của thế giới: Thế giới không phải là một thế giới, một giấc mơ. Mà là nhất hoa nhất thế giới, nhất thụ nhất bồ đề. Thế giới của bạn chỉ phụ thuộc vào chính bạn. Mỗi người đều có thế giới riêng. Một cách nói khác là thế giới là giống nhau, nhưng vị trí khác nhau, nên thế giới trong mắt vẫn khác nhau, giống như những người nguyên rủa triều đình và những người biết ơn triều đình, nhận thức của họ đều đúng.
- Cách xử lý dịch bệnh của phương Tây cũng là để loại bỏ dân số thấp kém, giảm gánh nặng cho xã hội. Cốt lõi của phúc lợi cao là cho bạn ăn no, không xuống đường chính là đóng góp cho xã hội.
- Chơi điện thoại là niềm vui rẻ tiền nhất.
- Sống có giá trị thống nhất chiến tuyến. Giá trị thống nhất chiến tuyến được hiểu rõ nhất là cộng điểm thi đại học.
- Dấu hiệu của sự trưởng thành là một người có ích cho tôi thì tôi sẽ học hỏi, không liên quan thì tôi không nhìn thấy. Người khác làm gì không liên quan gì đến bạn.
- Một người rõ ràng, việc chấp nhận lời nói hay không không dựa trên sự tin tưởng đối với người đó.
- Người ở tầng lớp cao làm gì cũng cô đơn. Phải học cách tận hưởng sự cô đơn này. Nhưng cô đơn không phải là điều kiện cần và đủ của người ở tầng lớp cao.
- Tầng lớp thấp thực sự là những người không có động lực vươn lên.
- Suy nghĩ trao đổi là một trong những nguồn gốc của bi kịch nhân sinh. Yêu con cái là để đổi lấy lòng biết ơn của con cái, vậy tại sao không thể trực tiếp yêu thương bản thân mình?
- Kẻ yếu luôn đặt hy vọng vào sự tồn tại của tầng lớp thượng lưu để đòi lại công bằng. Ví dụ như chính phủ hoặc tôn giáo. Thực tế con người chỉ có thể lựa chọn dựa vào chính mình.
- Cái gọi là thuận theo tự nhiên là làm những việc ít chướng ngại nhất. Biết có thể làm thì làm. Khi đi học thì hãy học hành chăm chỉ, khi đi làm thì hãy kiếm tiền chăm chỉ.

Biết không thể làm mà vẫn làm (là biết làm không đồng nhất), là cách gặp nhiều chướng ngại nhất, không khuyến khích.

- Người hiền lành đại diện cho việc testosterone không đủ, chân lý của thế giới là cạnh tranh, người hiền lành né tránh cạnh tranh thì xứng đáng bị bắt nạt. Nói một người hiền lành tương đương với việc mắng người đó là đồ vô dụng. Một cách nói khác là người hiền lành quá lý trí, không nổi tiêu tiền, vì vậy tư bản chọn cách bôi nhọ họ.
- Có thể im lặng, nhưng đừng khúm núm.
- Sự khác biệt giữa người với người còn lớn hơn cả sự khác biệt giữa người và lợn. Ví dụ như du học ở Chicago khoảng một năm mất khoảng 500.000 tệ, vì vậy du học sinh thường có gia cảnh khá giả.
- Người thông minh sẽ không thể chịu đựng được sự phi lý của thế giới hơn người bình thường, thông minh và năng lực không đồng đều, thông minh thể hiện rõ hơn ở năng lực nhận thức. Người thông minh chỉ ra kẻ ngốc đang làm chuyện ngu ngốc là một việc rất nguy hiểm, vì vậy Lão Tử và Trang Tử chọn cách ẩn cư. Xã hội hiện đại cho phép người thông minh kiếm tiền trên thị trường tài chính.
- Giảm sút địa vị xã hội là do không chịu khó làm việc sao? Không phải. Bởi vì chỉ chịu khó làm việc thôi chưa đủ, phải chịu khó làm việc một cách chắc chắn, chính xác và tàn nhẫn hơn.
- Người có ước mơ sẽ không cho phép bản thân mình được thoải mái.
- Người theo đuổi lý tưởng chỉ vì bản thân lý tưởng đó.
- Giới tinh hoa quan tâm đến bản thân, người nghèo quan tâm đến chuyện quốc gia đại sự. Bởi vì những chuyện quốc gia đại sự thông thường như tỷ lệ giáo dục, chính sách nhà ở khu vực có trường học tốt, v.v ... đều không ảnh hưởng đến giới tinh hoa. Chuyện quốc gia đại sự cũng là thuốc phiện tinh thần. Giới tinh hoa có mục tiêu, kế hoạch, thực hiện. Người nghèo có ảo tưởng, không có kế hoạch và kiên nhẫn. Ví dụ như người nghèo mới đọc được vài trang sách đã lại cầm điện thoại lên lướt, ngày qua ngày, năm này qua năm khác, công việc tìm được cũng là công việc không cần dùng não hoặc lặp đi lặp lại. Năng lực toàn diện của giới tinh hoa mạnh hơn.
- Bỏ tất sợ nguyên nhân, chúng sinh sợ kết quả. Đặc điểm của những đứa trẻ to xác là không suy nghĩ khi làm việc, đến khi gặp chuyện thì mới cầu xin Phật trời, vì vậy là kẻ ngu ngốc tìm kiếm giải pháp.
- Hãy nỗ lực tìm kiếm năng khiếu, thay vì cố gắng đâm đầu vào những lĩnh vực không có năng khiếu.
- Người giàu ít nói, người nghèo nhiều lời. Người giàu chỉ quan tâm đến chuyện của mình. Người giàu không gây chuyện không sợ chuyện, người nghèo gây chuyện sợ chuyện. Làm người giàu để tránh xa việc tự hại lẫn nhau của tầng lớp thấp.
- Tiết kiệm là phẩm chất không thể thiếu của các nhà tư bản. Nhưng phần lớn mọi người đều không thể có được, điều này đòi hỏi khả năng tự kiểm soát và thói quen sống tốt.

Cuộc sống:

- Tại sao fandom lại nhiều con gái, bởi vì trong bụng thiếu kiến thức, trong đầu không có chút lý tưởng nào, trên vai không gánh vác gánh nặng nào, không lừa tiền của họ thì lừa tiền của ai.
- Trong cuốn "[Tai sao chúng ta già đi](#)" của Sue Armstrong, rất ý nghĩa, tóm tắt cách trường thọ là: 1. Ăn ít, 2. Luyện tập gián đoạn cường độ cao, 3. Tận dụng cơ hội để kích thích bằng lạnh. 3 phương pháp đều là dùng áp lực để kích thích gen kéo dài thời gian sinh sản của bạn, từ đó giúp bạn sống lâu và duy trì sức sống.
- Ai sợ lộn xộn thì người đó làm việc nhà.
- Trong cuộc sống, cần phải kiếm tiền, tập thể dục, đọc sách.
- Y học cổ truyền là để phòng bệnh chứ không phải là để chữa bệnh nan y. Bắt đầu từ hôm nay, bạn hãy đi ngủ trước 9 giờ tối, đừng chơi điện thoại, đừng ăn đồ ăn rác, tìm một công việc vui vẻ, đừng nóng giận, đặc biệt là đừng giận dữ, đừng cãi nhau với người khác, từ chối so bì, từ chối tự hại lẫn nhau ở tầng lớp thấp. Làm vậy thì làm sao mà bị ốm được. Y học cổ truyền về bản chất là một triết lý sống. Nếu cứ tiếp tục cố chấp, để khối u hình thành, sinh khí tiêu hao hết, thì sẽ không còn thuốc chữa. Theo tư tưởng của y học cổ truyền, loại người này thì đáng chết.
- Không chết là không phù hợp với quy luật khách quan.
- Niềm vui lớn nhất trong cuộc sống là được sống thoải mái mà không ảnh hưởng đến lợi ích của người khác, không làm phiền lẫn nhau. Gặp người nào gây sự thì hãy tránh xa. Chỉ có một thứ thành công, đó là sống cuộc đời của mình theo cách mình thích.
- Con người có thể thay đổi bản thân đã là ghê gớm lắm rồi, vậy mà còn ảo tưởng muốn thay đổi người khác, thật nực cười.
- Cốt lõi của tự do về tài chính là tự do tinh thần. Ham muốn sẽ ngày càng phình to. Nếu tư tưởng không thể tự chấp nhận, thì tinh thần sẽ không bao giờ được tự do. Sự cân bằng nội tâm chỉ có thể tìm kiếm từ bên trong. Người bình thường không thể đạt được tự do về tài chính, người bình thường có tiền là lỗi hệ thống, thỉnh thoảng có lần cũng sẽ bị vạ lỗi hồng. Đối với phần lớn mọi người, lý tưởng về vật chất vượt trội hơn so với việc thực hiện tinh thần.
- Cái có thể chữa khỏi là bệnh, cái không thể chữa khỏi là mệnh. Đừng chống lại số phận, không chữa khỏi thì thôi. Không thể chữa mà kháng kháng phải chữa, cũng sẽ thay đổi số phận, là từ giàu biến nghèo. Bởi vì bệnh viện là nơi tiêu phí cao nhất. Y tế là ngành kinh doanh tốt nhất. Khám bệnh thuộc về thương mại, thương mại chính là lừa đảo.
- Bất kỳ yếu tố bên ngoài nào cũng không thể thay đổi được hiện thực phũ phàng của cuộc sống. Sự đau khổ khi về già sẽ không thay đổi tổng lượng đau khổ chỉ vì bạn có con cái, mà chỉ là họ thay bạn gánh vác một phần. Sống độc lập về kinh tế và cuộc sống mới là sống. Về già, có con cái mà hay than trời trách đất thì không vui vẻ, về già mà có tâm thái thoáng đạt không sợ hãi gì, về già càng phải giữ được nhân cách độc lập. Tất cả những phiền não đều là do bản thân tự chuốc lấy. Tầng lớp thấp kém sợ bị

THOGENZ

người khác ức hiếp. Nuôi con trông cậy tuổi già chỉ là tự an ủi bản thân, cũng là một loại bệnh tâm lý.

- Cuộc sống chỉ có lao động, ăn cơm và nghỉ ngơi.
- Sau khi trải qua xã hội, nói chuyện không ai nghe, nhưng nói sai thì lại có người lên lớp, vậy thì còn nói gì nữa.
- Con người ta nếu ham muốn không được thỏa mãn thì sẽ đau khổ, thỏa mãn rồi thì lại nhàm chán. Nâng cao tài sản, giảm thấp ham muốn, khoảng cách giữa tiền bạc và ham muốn càng nhỏ thì càng hạnh phúc. Vậy nên không có ham muốn là tốt nhất.
- Trong cuộc sống chỉ có một chủ nghĩa anh hùng, đó là sau khi nhận ra sự thật tàn khốc của cuộc sống, vẫn yêu đời.
- Buồn ngủ thì ngủ, đói thì ăn, thuận theo tự nhiên.
- Du lịch chính là tiêu nhiều tiền nhất, xếp hàng dài nhất. Địa điểm du lịch đông đúc nhất, ăn uống chơi bời đắt nhất. Lũ con chiền lại nói đó chính là hạnh phúc. Dùng sự đồng ý của con chiền để đổi lấy vốn kinh tế.
- Chỉ cần định giá cao, người ta sẽ tự tìm lý do cho mình.
- Huấn luyện viên cá nhân trong phòng tập gym tương đương với thuế IQ.
- Trang phục phải lịch sự.
- Muốn có được hạnh phúc bằng cách chăm chỉ làm việc là rất khó. Không làm gì cả thì có thể có được hạnh phúc. Không sinh con, sinh con rồi thì dòng tiền bị mắc kẹt.
- Sự thiếu hụt nhân cách độc lập chỉ có thể được bù đắp bằng một hiện thực nào đó, cuộc hôn nhân không hạnh phúc và ly hôn chính là hiện thực đó. Hoặc là thông qua việc kiểm soát và nắm giữ người yếu hơn để hình thành hình ảnh bản thân, hoặc là thông qua việc dựa dẫm và chuyển dời tình cảm vào người mạnh hơn để cảm nhận được sức mạnh và sự trọn vẹn của bản thân. "Một con hạc đứng giữa bầy gà" là cách làm ngu ngốc nhất, nên rời khỏi bầy gà đó, bởi vì "một con hạc đứng giữa bầy gà" sẽ dẫn đến việc bị cô lập. Bị ép hôn là do nhóm người bạn đang sống không tốt, hãy rời khỏi đó.
- Con người ta không vui vẻ là vì luôn quan tâm đến những chuyện phiền phức. Chuyện vui vẻ rất nhiều, ví dụ như ăn uống chơi bời. Trên thế giới này, 99% số việc đều không đáng để quan tâm, đừng tự tìm chuyện cho mình, tự rước thêm phiền não. Đừng đánh mất giá trị tình cảm cho những người không liên quan.
- Ăn uống nghỉ ngơi cho tốt rồi hãy tập thể dục.
- Ngôn ngữ phải lịch sự.

Cách ứng xử:

- Đối với những chủ đề có thể gây ra ý kiến khác nhau. “*Vậy sao? Còn có chuyện này nữa sao?*” Không phản bác quan điểm của người khác. Tranh luận không phải là giao tiếp.
- Có thể cho tiền, nhưng đừng cho vay tiền. Tránh xa những kẻ đánh bạc, những người thất bại.
- Hòa theo đám đông không phải là giao tiếp. Bản chất của việc hòa theo đám đông là sợ bị lạnh nhạt. Bản chất của giao tiếp là trao đổi lợi ích (ngoại trừ người thân).
- Hãy nỗ lực trở thành người cung cấp điểm cho người khác. Hãy nhớ là nỗ lực cho chính mình chứ không phải cho người khác. Hãy nhớ là nỗ lực thật sự, chứ không phải là diễn xuất nỗ lực.
- Tích đức hành thiện không bằng khiến bản thân sống tốt hơn một chút. Không trực lợi chính là thiện, giao dịch công bằng chính là thiện, làm tốt công việc của mình chính là thiện.
- Người Đông Á một mặt là vì một phần thời gian đang đáp ứng yêu cầu của người khác, một phần thời gian lại đang đưa ra yêu cầu với người khác. Vậy nên hãy buông tha cho chính mình, buông tha cho người khác chính là đã ngộ ra.
- Cái gì khiến bạn sống thoải mái thì hãy nắm lấy, cái gì khiến bạn sống ngột ngạt thì hãy buông bỏ. Tất cả những gì không liên quan đến mình thì đừng quan tâm (những gì mà bạn phải phân vân xem có nên quan tâm hay không thì đừng quan tâm), cuộc sống cần phải giảm bớt gánh nặng, không có gánh nặng thì tự nhiên sẽ không cần một trái tim mạnh mẽ đến vậy. Đừng lo chuyện bao đồng, chỉ quan tâm đến những chuyện mà bạn là người liên quan trực tiếp, như người thân trong gia đình, công việc trực tiếp, v.v ... Thế giới không có bạn vẫn rất an toàn. Kẻ ngu dốt thì hay nhiều chuyện. Hãy buông tha cho người khác, buông tha cho chính mình.
- Trao đổi lợi ích là kim chỉ nam duy nhất, quy tắc giao tiếp của thế giới người lớn chính là trao đổi lợi ích.
- **Đạo đức kinh** nói rằng con người là thứ thiếu đức nhất trên thế giới, cũng là thứ khổ nhất. Bình tâm đối mặt với đau khổ, giảm dục vọng không tạo ra đau khổ mới.
- Cuộc sống mà không thông suốt thì thật là thảm hại. Dù ở độ tuổi nào và trong hoàn cảnh nào cũng phải giữ được tâm thái lạc quan và thoáng đạt.
- Có cái để ăn có cái để uống, phiền não đều là tự tìm, chỉ giải quyết những chuyện bắt buộc phải giải quyết như bố mẹ ốm đau.
- Đừng vì nghĩ rằng người khác cần mà làm, ngoại trừ quà tặng.
- Trong cuộc sống nhất định phải buông bỏ những yêu cầu của người khác (bao gồm cả người thân và nhận thức xã hội) đối với bản thân, lắng nghe tiếng nói của chính mình. Bản thân mình muốn gì. Phải tìm kiếm cái tôi không bị người khác định nghĩa và giới hạn. Trong thời đại mà thông tin bùng nổ như hổ phân, hãy quan tâm đến những gì bạn cần quan tâm.

- Có thể bày tỏ sự không đồng ý với quan điểm của đối phương, nhưng phải bảo vệ quyền lên tiếng của đối phương.
- Đừng gán nhãn cho người khác. Đừng có tính sạch sẽ trong tình cảm. Đừng chỉ trích người khác. Đừng phân biệt đối xử với người khác dựa trên địa vị địa lý.
- Đừng nghĩ đến việc vượt qua người khác, hãy vượt qua chính mình.
- Suy nghĩ độc lập phải hình thành tư duy làm mới. Đừng nhìn vào quan điểm chủ đạo, hãy sử dụng thông tin và lô gic hiện có để hình thành quan điểm của riêng mình, sau đó so sánh với quan điểm của các phương tiện truyền thông, mục đích là để tìm ra chuỗi lô gic suy luận hợp lý hơn. Lý thuyết truyền thông chính là kiểm soát thông tin trước, hình thành quan điểm, sau đó tung ra nhiều thông tin hơn, đánh đổ quan điểm ban đầu. Cốt lõi là phải biết được lô gic cơ bản của sự việc.
- Đạo đức được dùng để ràng buộc người khác (ví dụ như hai loại người, người tự nguyện chấp nhận sự ràng buộc của đạo đức và người dùng đạo đức để buộc người khác), dùng nội tâm của chính mình để ràng buộc bản thân. Ai có lợi từ đạo đức, người đó sẽ tuyên truyền đạo đức. Lỗ Tấn đã phát hiện ra từ lâu, nhân nghĩa đạo đức tương đương với việc ăn thịt người.
- Đừng bao giờ thử thách nội tâm của người khác.
- Mục đích của việc làm việc thiện là để nhận được phúc báo, nhưng chắc chắn sẽ khó có thể nhận được phần thưởng. Không cố ý làm điều ác, dù ác cũng không bị trừng phạt, cố ý làm việc thiện, dù thiện cũng không được khen thưởng.
- Ít nghĩ đến những chuyện không liên quan, càng nghĩ nhiều càng tự hại mình.
- Cuộc sống là một sự trống rỗng, chưa chết là vì còn những thứ chưa buông bỏ được. Giảm bớt áp lực, ít lo chuyện bao đồng, từ chối bị dạy dỗ, từ chối so bì, hãy sống tốt. So bì khiến con người ta mất tự tin.
- Muốn sống thoải mái ở thì phải xúc phạm người khác. "Nhìn một lúc thì sống yên bình lặng", "lùi một bước biển rộng trời cao". Cách ứng xử chỉ là một mệnh đề giả. Chỉ có xã hội nông nghiệp mới cần đến.
- Dâm thì xem hành động chứ không xem nội tâm, nếu xem nội tâm thì ngàn đời không có ai là hoàn mỹ. Hiếu thì xem nội tâm chứ không xem hành động, nếu xem hành động thì ngàn đời không có ai là con hiếu thảo.
- Biết ơn những chuyện đã làm tổn thương mình, bởi vì những chuyện đó đã tôi luyện bạn. Biết ơn những người đã làm tổn thương mình, ngu ngốc.
- Người thông minh sẽ không ba giờ nói mình thông minh. Người giàu sẽ không ba giờ nói mình giàu. Người giàu cũng không quan tâm đến việc người khác đánh giá mình.
- Đừng bao giờ ghen tị với người giỏi hơn mình, hãy học hỏi họ. Hãy chúc phúc cho những vận động viên/người bạn đời xuất sắc hơn bạn, chứ đừng nguyên rủa họ.
- Hãy coi việc người khác từ chối mình là điều đương nhiên.
- Khiến bản thân trở nên hữu ích thì sẽ trở nên mạnh mẽ.

- Khéo léo ứng xử giống như viết văn, đừng bao giờ làm những việc mà đám đông không thể chấp nhận được trong môi trường tập thể, bởi vì làm vậy thì sẽ ít gặp trở ngại nhất.
- Kiểm soát cảm xúc là một phần quan trọng của tu dưỡng.
- Hào phóng và tiết kiệm là hai điều mâu thuẫn nhau, đừng vì người khác nhìn nhận mình thế nào mà phải trả thêm cho họ dù chỉ là một đồng. Đừng lãng phí tiền. Giản dị thì sẽ thoải mái.
- Ràng buộc lợi ích đáng tin cậy hơn nhân tính. Người này nhân tính không tốt, nhưng anh ta nhận tiền làm việc, vậy thì anh ta là một người hữu ích. Chỉ nói đến tiền có nhiều lợi ích hơn là chỉ nói đến tình cảm.
- Đừng dùng ánh mắt thế tục để đánh giá những người xuất sắc. Dùng nỗ lực của chính mình để có được sự công nhận của thế tục, là sự lựa chọn "cá chết lười rách".
- Không ham muốn, không đòi hỏi, lạc quan yêu đời, nuôi dưỡng tâm hồn sẽ sống lâu.
- Người giỏi khi gặp vấn đề, trước tiên sẽ tra cứu luận văn.
- Làm việc mình thích chính là tu hành. Làm những việc mà hiện tại mình nên làm.
- Con người không có quyền yêu cầu người khác thay đổi, dù là vì họ.
- Nói lời hoa mỹ có tác dụng gì? người giỏi giảng đều là người nghe người khác nói lời hoa mỹ. Người già dựa vào việc ba hoa chích chòe để tìm kiếm niềm vui.
- A dua theo số đông có lợi trong xã hội nguyên thủy, xã hội nông nghiệp, nhưng trong xã hội kim tiền lại là cội nguồn của bị kịch.
- Cái giá của việc người khác khinh bỉ bạn là bằng không, cái giá của việc bạn phản kháng lại sau khi bị khinh bỉ lớn hơn rất nhiều so với không. Cách tốt nhất là phớt lờ sự khinh bỉ của họ.
- Chọn con rẽ, hãy đi chiếc xe mà anh ta lái, đến những đoạn đường sầm uất nhất. Quan sát lời nói và hành động của anh ta.

Nho giáo và văn hóa nông nghiệp:

- Nhân, nghĩa, lễ, trí, tín của Khổng Tử không áp dụng được cho người bình thường, chỉ phù hợp với tầng lớp sĩ. Giáo dục chọn ra những người ưu tú nhất định là những người không tin vào những gì nhà trường dạy. Từ thời Khổng Nho trở đi, nền giáo dục của đã là kiểu giáo dục sàng lọc IQ ngược. Các triều đại sau này độc tôn Nho giáo cũng là để ngu dân. Kẻ nói lời hay ý đẹp là Nho giáo, kẻ nô dịch bách tính cũng là Nho giáo.
- Hòn đá cản đường của nền văn minh Trung Hoa. Bên ngoài Nho giáo bên trong Pháp gia, chế độ nhà Tần hai nghìn năm.
- Khi nói về quân sự, lời nói của văn nhân là không đáng tin nhất, bởi vì họ không cần phải ra chiến trường.

THOGENZ

- " Dân khả sử, do chi; bất khả sử, tri chi." Cả câu nói của Khổng Tử là nói rằng, thơ ca, lễ nghi, âm nhạc, ba thứ này là nền tảng giáo dục cho dân chúng, nhất định phải nắm vững, nếu như nhân dân đã nắm vững được thơ ca, lễ nghi, âm nhạc, tốt, cứ để cho họ tự do phát huy, nếu như nhân dân còn chưa biết chơi những thứ này, chúng ta phải đi giáo hóa họ, để cho họ biết và hiểu rõ những thứ này.
- Vào thời nhà Thanh, nếu như thu nhập của người dân là 10 lượng, thì phải để cho chi tiêu của họ được kiểm soát trong khoảng 12 lượng. Phải để cho họ bận rộn với cuộc sống mưu sinh. Hiện đại cũng như vậy, rất khó để nhìn thấy những công việc nhàn hạ.
- Tính nô lệ của văn hóa yếu thế nằm ở chỗ hễ cái gì xuất sắc cũng muốn dựa vào. Việc tự cho mình là xuất sắc vì sự xuất sắc của người khác (bao gồm nhưng không giới hạn ở thể thao, phim ảnh, truyện tranh) chính là ngu ngốc. Ví dụ như [AQ](#) và Triệu thái gia là đồng họ, ví dụ như Lý Tiểu Long là người Trung Quốc nên tất cả người Trung Quốc đều tự hào.
- Nho giáo miệng thì nói nhân nghĩa đạo đức, bụng thì toàn kẻ cướp và gái mại dâm.
- Nho giáo: Quay trở lại thời nhà Chu; Đạo giáo: Quay trở lại xã hội nguyên thủy; Pháp gia: Trị cho mày một trận. Nho giáo: Mày không đúng, tao sẽ khiến mày đúng; Đạo giáo: Mày không đúng, tao sẽ chờ mày đúng; Pháp gia: Trị cho mày đến khi nào mày đúng.
- Nho giáo thích lấy giá trị xã hội (sự đánh giá của xã hội đối với bạn) và giá trị cá nhân (sự đánh giá của bản thân đối với chính mình) ra để hỗn loạn. Nên làm một người theo chủ nghĩa vị kỷ kiên định mà không gây hại cho người khác. Trên mảnh đất của Nho giáo, chỉ có giẫm đạp người khác xuống bùn thì mới có thể có được cảm giác thành công. Giới sĩ đại phu quý tộc muốn nhìn thấy người khác quỳ gối. Tranh nhau làm người trên người, kết cục là cuốn vào vòng xoáy. Giá trị cá nhân nhường chỗ cho giá trị xã hội, từ đó dẫn đến sự ganh đua khốc liệt. Con đường thay đổi chính là nhân mạnh giá trị cá nhân. Sự ganh đua khốc liệt chỉ dẫn đến những kẻ theo chủ nghĩa vị kỷ tinh thần. *Không giới hạn lợi ích cho bản thân, thì mới có thể đạt được mức độ lợi ích tối đa cho người khác* ([Của cải của các dân tộc - Adam Smith](#)). Ở những khu vực có văn hóa Nho giáo, nhà cửa đất đai, học hành khó khăn.
- Quá trình tuyên truyền Nho giáo chính là khiến bạn học thuộc lòng toàn bộ. Bởi vì cái gọi là chân lý Nho giáo không có quá trình chứng minh. Thiện chính là hy sinh bản thân, sau đó duy trì sự ổn định xã hội. Nho giáo là thuật nước yếu dân ngu. Thiện đã nâng cao tiêu chuẩn, làm tăng thêm trở ngại. Mọi thứ sẽ di chuyển theo hướng ít trở ngại nhất.
- Nho giáo, tư bản lớn mạnh, nhất định sẽ trở thành tập đoàn tài chính, sau đó cũng có thể lực xấu xa.
- Đối mặt với xã hội dùng Nho giáo, tận hưởng cuộc sống dùng Đạo giáo.
- Trong văn hóa nông nghiệp, người nghèo ghen tị với người giàu thì chỉ có thể ghen tị. Trong văn hóa cướp biển, họ không bao giờ ghen tị, cứ trực tiếp cướp là được, không có lý do thì có thể bịa ra lý do. Ngoài ra, cảm xúc cần phải có chỗ thoát, ghét người giàu là đơn giản nhất, ghét chính phủ thì hơi phiền phức.

- Bên ngoài Nho giáo bên trong Pháp gia, nói lời hay ý đẹp, làm việc xấu xa. Nền văn minh Trung Hoa là nền văn minh trông trọt. Hiện nay là bên ngoài Nho giáo bên trong Pháp gia, ví dụ như không bắt buộc tiêm vaccine, nhưng lại âm thầm đưa ra chỉ tiêu.
- Những người chiến thắng trong xã hội nông nghiệp đều rất giả dối và xảo quyệt. Tính cách quốc dân là sự giả dối theo chủ nghĩa vị lợi tối thượng. Thiếu cái gì thì muốn cái đó, Nho giáo ra đời đúng lúc, trở thành tấm màn che đậy sự giả dối. Nhân nghĩa đạo đức, không có bao nhiêu người thật sự tin tưởng, dẫn đến việc cả nước đều là những kẻ đạo đức giả.
- Quân tử chính là con trai của quân chủ, lấy việc phục vụ chủ nhân làm yếu tố chính.
- Nền văn minh nông nghiệp theo đuổi sự thỏa mãn ngắn hạn.
- Lễ hội nước ngoài là lễ hội của xã hội thương mại, thúc đẩy tiêu dùng. Lễ hội nông nghiệp của Trung Quốc là để sum họp.
- Mục đích chính của Khổng Tử là khôi phục lễ nghi nhà Chu.
- Người trong *Luân Ngữ* là quý tộc, dân là thường dân, trong chữ giáp cốt nó giống như con mắt bị đâm thương.
- Trang Tử dạy bạn buông xuôi. Buông xuôi không có lợi cho bất kỳ ai ngoài người buông xuôi.
- Quan hệ huyết thống là mối quan hệ xã hội dựa trên lợi ích, bị phóng đại và bị diễn giải quá mức trong nền văn minh nông nghiệp. Càng nhiều người quen, càng không thể sống đúng với bản thân mình. Thành phố lớn là xã hội của người xa lạ.
- Làm việc cho họ hàng, hoặc là từ chối hoàn toàn, hoặc là họ nói gì thì bạn làm đó.
- Tư duy tiểu nông: Sống ở thành phố, cưới vợ, sinh con trai, nhà ở khu vực có trường học tốt, trường học tốt đều là tư duy tiểu nông. Tiểu nông tự mình trả tiền và buộc người thân cùng trả tiền. Nhưng những điều này đều không phải là bắt buộc.
- Tư duy thương mại: Thiết kế, vận hành hoặc lợi dụng một loại tư duy nào đó để kiếm lời. Ví dụ như bịa ra từ "nhu cầu cứng", ví dụ như hình ảnh của các thương hiệu.

Phụ nữ:

- Phụ nữ mong muốn người khác hiểu mình là biểu hiện của một đứa trẻ to xác. Họ hy vọng chỉ cần dựa vào ý nghĩ, đàn ông sẽ có thể hiểu được, lập tức đi làm mà không than phiền. Không làm được thì lại khóc lóc làm ầm bên.
- Phụ nữ có tư duy lý trí dễ khiến những người đàn ông ngu ngốc cảm thấy tự ti.
- Phụ nữ bẩm sinh miễn dịch với những câu chuyện vĩ mô.
- Phụ nữ thích đi du lịch là để tiện đăng lên mạng xã hội.
- Rất khó để tìm được câu trả lời mẫu chung cho các vấn đề về tình cảm. Hy vọng vào một mẫu câu trả lời vạn năng khi gặp vấn đề, thay vì quan sát và phân tích cụ thể.

THOGENZ

giống như "[khắc chu cầu kiếm](#)". Cội nguồn của sự thiếu tự tin nằm ở chỗ so sánh. Phải tự tin khi giao tiếp với người khác.

- Tránh thua lỗ trong tình cảm là rất cần thiết. Không tránh được chính là lỗi của bản thân.
- Phụ nữ cần được dỗ dành, cần được nịnh hót, không thể cung phụng.
- "Nữ tử cận chi tắc bất tổn, viễn chi tắc oán."
- Phụ nữ không có tiêu chuẩn chọn bạn đời, chỉ có khẩu hiệu chọn bạn đời.
- Phụ nữ mỗi ngày sẽ có 500 suy nghĩ, sẽ nói 8000 từ, những suy nghĩ này sẽ tự mâu thuẫn với nhau. Cái gọi là giác quan thứ 6 chính xác là vì sự thật xảy ra trùng hợp với một suy nghĩ trong đầu của họ. Không phải là giác quan thứ 6, chỉ là nhiều suy nghĩ mà thôi.
- Con gái cần người khác giúp họ đưa ra quyết định. Vậy nên cần một người bạn đời tự tin.
- IQ của phần lớn phụ nữ sẽ dừng lại ở tuổi 28, vì vậy có rất ít nữ triết gia.
- Phụ nữ lớn tuổi, nồng độ hormone giảm xuống. Sẽ càng khó theo đuổi.
- Phụ nữ không bao giờ nhận lỗi, nhận lỗi rồi thì lại thêm câu chọn nhầm người, ví dụ như "mẹ kiếp, năm đó ánh mắt kém quá".
- Địa vị của phụ nữ cao và việc đàn ông Trung Quốc "liếm cầu" nhiều là tỷ lệ thuận với nhau.
- Trà xanh mới là phụ nữ tốt, một tay nhận tiền, một tay trao giá trị tình cảm.
- Phụ nữ phải học cách giả tạo từ nhỏ.
- Mục tiêu hôn nhân của rất nhiều phụ nữ đặt ra quá cao, chỉ có kẻ lừa đảo mới có thể thỏa mãn đầy đủ những yêu cầu của họ.
- Chủ nghĩa nữ quyền theo đuổi đặc quyền chứ không phải bình đẳng.
- Nữ quyền truyền thống là lấy danh nghĩa nữ quyền để khát khao sự công nhận của nam giới, nữ quyền mới là hoàn toàn độc lập.
- Tâm lý của phụ nữ mạnh hơn nam giới. Đàn ông sống ít hơn phụ nữ 5 tuổi.
- Phụ nữ làm nũng là thái độ quyến rũ sau khi vật hóa bản thân thành công, làm nũng là thái độ tức giận sau khi vật hóa bản thân thất bại.
- Phụ nữ không bao giờ hài lòng với bất cứ điều gì. Nhưng điều này không ảnh hưởng đến việc giao tiếp.
- Phụ nữ còn không hiểu được chính mình.
- So với nam giới, phụ nữ kiếm tiền dễ dàng hơn, vì vậy dễ bị chủ nghĩa tiêu phí tẩy não hơn.
- 80% lời nói của con gái là để đánh giá người khác, 20% lời nói là để ra lệnh cho đàn ông. Điều này cho thấy tư duy cơ bản của họ luôn liên quan đến người khác.

THOGENZ

- Phụ nữ thích cảm xúc biến động mạnh. Ngày nào cũng đều bình thường thì họ sẽ không thích. Vậy nên họ sẽ làm nũng, gây sự, thử thách. Ngày nào cũng tức giận, thời gian học tập sẽ ít đi.

Tình cảm nam nữ:

- Sinh viên đại học đứng cuối bảng xếp hạng cạnh tranh của phụ nữ.
- Tình yêu dễ vỡ như thủy tinh, dễ tan như bọt biển. Vậy nên rất phù hợp để so sánh với kim cương dễ vỡ, dễ tan.
- Đừng để con cái quen với việc đòi hỏi trong tình cảm, điều đó giống như bố thí. Đừng dựng lên niềm vui trên sự bố thí của người khác. Hai người ở bên nhau, quà cáp nhỏ lòng lớn để làm kỷ niệm là đủ rồi. Mong muốn được trân trọng cũng là đang mong muốn sự bố thí, đó là dựng lên trên mối quan hệ không bình đẳng giữa hai người. Không bình đẳng cũng tức là không cân bằng, tự nhiên sẽ chia tay.
- Ít hỏi lý do hành động của đối phương. Cô ấy tốt với bạn, thì bạn hãy thân mật. Cô ấy lạnh nhạt với bạn, thì bạn hãy tránh xa.
- Bỏ mặc đối phương một thời gian thì họ sẽ nhớ đến những điều tốt đẹp của bạn, sau đó nâng cấp mối quan hệ.
- Đừng coi lời nói của phụ nữ là thật. Hãy cố gắng hiểu sai những bài kiểm tra vô dụng của họ. Những người không thích Dương Lập thì EQ đều thấp.
- Chia khóa không mở được khóa, là vấn đề không phù hợp giữa hai người. Chỉ cần thay một chiếc chìa khóa khác là được, tình cảm cần phải luyện tập. Tình cảm là vậy, công việc cuộc sống càng là vậy. Không vừa ý thì thay.
- Tình dục là mục đích, tình yêu là quá trình, đừng nhầm lẫn.
- Đàn ông khi chọn bạn đời nên ưu tiên tuổi tác, sau đó mới đến nhân phẩm. Đàn ông cao cấp vừa không cần phụ nữ kiếm tiền phụ giúp gia đình, lại càng thích trẻ đẹp. Vậy nên những "bà cô ế chồng" trông giống như sự kết hợp giữa lãnh đạo và bà thím không được ưa chuộng.
- Không chủ động trêu chọc phụ nữ, khi cần thiết (công việc, việc công) phải nói chuyện với phụ nữ, thì nói ngắn gọn, rõ ràng, không mang sắc thái tình cảm.
- Mâu thuẫn giữa nam và nữ là mâu thuẫn chuyển hóa từ mâu thuẫn phân cực giàu nghèo nghiêm trọng. Một cách giải thích khác là tự hại lẫn nhau ở tầng lớp thấp.
- Tình yêu là mong manh, yêu nhiều người có thể chống lại sự mong manh.
- Con gái không phải là để theo đuổi, mà là để thu hút.
- Trước khi loài người phát minh ra bao cao su, chi phí và rủi ro khi quan hệ tình dục của phụ nữ là rất cao.
- Lấy việc bản thân sống thoải mái làm chuẩn mực, ngoại trừ bố mẹ ra thì bạn trai, chồng, bạn thân, v.v ... đều có thể thay.

THOGENZ

- Nếu quan điểm sống khác nhau thì chia tay, không chia tay được thì cứ sống chung với nhau, giả vờ giống nhau.
- Khi yêu đương, phải "thả lưới" rộng, giỏi đùa chọc, không ngừng thử thách, tuyệt đối không được vội vàng.
- Luyện tập liếm trứng ra hai lạng cóc. Tập squat kiểu đi bốt. Tập đứng bằng ngón chân. Luyện tập cơ PC.
- Khi giao tiếp với nam nữ, không được thô lỗ, không được cãi nhau, không được chia tay. Nếu mối quan hệ xuất hiện vấn đề thì cứ xa cách là được. Yêu đương chính là cùng nhau vui vẻ, làm những việc mà người cùng giới không thể làm.
- Không dùng những từ ngữ đơn giản để miêu tả hành vi của một người, ví dụ như đúng sai, phải trái.
- Đừng có tư tưởng dựa dẫm vào đàn ông, đừng có tư tưởng dựa dẫm vào họ hàng. Chỉ có thể dựa vào chính mình, nâng cao giá trị của bản thân. Sự nguy hiểm của việc dựa dẫm vào đàn ông nằm ở chỗ đặt tài sản và mạng sống của mình vào một cuộc hôn nhân không ổn định.
- Yêu cầu tiền cưới thì phải do bố mẹ nhà gái đưa ra, giống như đang yêu cầu bố mẹ nhà trai vậy.
- Giới hạn của sự ích kỷ là tình yêu, là sự chiếm hữu duy nhất.
- Đừng coi bạn trai bạn gái là chuyện quan trọng, không có hiệu lực ràng buộc về mặt pháp lý, vì vậy đừng yêu cầu họ phải chung thủy. Nhất định phải bồi dưỡng "lớp dự phòng". Yêu đương phải có "lớp dự phòng". Chỉ có một mình thì quá vất vả. Giống như xe đạp đều có hai bánh, một bánh thì mệt.
- Đàn ông yêu thiếu nữ đến chết, vì vậy mà nói đàn ông yêu thiếu nữ đến lúc già.
- Yêu đương phải nắm giữ quyền chủ động trong tình yêu.
- So với việc gặp mặt hẹn hò, nhắn tin trên mạng xã hội là một cách làm nhút nhát. Hãy hẹn hò đi chơi nhiều hơn.
- Thích một người thì không cần quan tâm người đó có bạn trai bạn gái hay không. Nhưng phải coi như không biết người đó có bạn trai bạn gái hay không.

Hôn nhân:

- Kết hôn không phải là kết thúc, mà nó chỉ là điểm khởi đầu của một quá trình.
- Hôn nhân sẽ không bao giờ biến mất, giống như [mô hình Ponzi](#) sẽ không bao giờ biến mất vậy. Chế độ hôn nhân giống như một mối quan hệ bóc lột giữa nam giới với nữ giới hoặc nữ giới với nam giới (như giáo dục con cái, phân chia việc nhà) mà tồn tại. Nhưng chế độ hôn nhân vẫn tiếp tục tồn tại như mô hình Ponzi, trở thành công cụ kiểm tra trí thông minh. Hôn nhân có giá trị tiêu cực đối với những người đàn ông có hoài bão.

THOGENZ

- Hình thái hôn nhân lạc hậu của Trung Quốc cần phải được bù đắp bằng sinh lễ cao ngất ngưỡng. Mức độ bóc lột càng cao, thì càng cần sinh lễ cao hơn để bù đắp, thu hút phụ nữ tự hại mình để bước vào trạng thái hôn nhân. Yêu cầu tiền cưới thì phải do bố mẹ nhà gái đưa ra, giống như đang yêu cầu bố mẹ nhà trai vậy.
- Phụ nữ một khi đã lựa chọn kết hôn sinh con, thì nơi làm việc chính của họ sẽ không còn là nơi làm việc ở xã hội nữa, mà là gia đình. Tại sao tiến hóa lại khiến phụ nữ lựa chọn bạn đời theo giá trị và ngưỡng mộ người mạnh, bởi vì trong chu kỳ sinh sản, họ cần nam giới cung cấp nguồn lực để chăm sóc. Chế độ hôn nhân phù hợp với xã hội ít biến động.
- Phụ nữ bẩm sinh có khả năng sinh sản, thuộc giá trị sản xuất trong tư bản (tương đương với tiền thuê nhà và cổ tức), vì vậy phụ nữ là cực hạn của vật dục. Giai cấp vô sản không xứng đáng có được phụ nữ.
- Hôn nhân chính là khoản thuế IQ lớn thứ hai, nhấn kim cương chỉ là một tấm vé phạt kèm theo. Không kết hôn sẽ khiến người khác ghen tị và vì bạn không kết hôn phải chịu cùng một nỗi khổ với người khác mà bị chế nhạo.
- Hôn nhân về mặt pháp lý về bản chất là quan hệ tài sản.
- Đối với vợ, hãy là một người "đỡ lời" điêu luyện, vỗ đùi, nói "ừ nhỉ"! Chính xác!
- Kết hôn nhất định phải môn đăng hộ đối, nhưng việc kết hôn giữa những người ở tầng lớp thấp là tự hại lẫn nhau.
- Kết hôn là hành vi mất trí để xác định quyền thừa kế hợp pháp.
- Mẹ chồng nàng dâu gặp nhau hai lần là đủ rồi, một lần khi kết hôn, một lần khi qua đời. Làm mẹ chồng/mẹ vợ phải biết không lo chuyện bao đồng.
- Có những người thúc giục bạn kết hôn là vì muốn nhìn thấy sự bất hạnh của bạn.
- Dưới chữ "gia" 家 (gia đình) là chữ "thỉ" 豕 (lợn), ý nghĩa ban đầu của chữ "gia" 家 (gia đình) là chuồng lợn. "Gả" 嫁 (gả chồng) là đưa con gái vào chuồng lợn, "động phòng hoa chúc" 洞房花燭 thời xưa không khác gì việc cho lợn giao phối.
- Muốn gia đình hòa thuận, thì đừng đặt ra quy tắc.
- Thời gian suy nghĩ trước khi ly hôn sẽ dẫn đến việc sợ kết hôn và ngoại tình trong hôn nhân.
- Đối tượng kết hôn nhất định phải là người mình thích.
- Gen của những người đàn ông mạnh mẽ đều bị giết chết. Cách ứng phó tương ứng chỉ có thể là hạ thấp địa vị của phụ nữ, hạ thấp tỷ lệ tuyển sinh đại học của phụ nữ, thiết lập ngưỡng việc làm cho phụ nữ, hạ thấp mức lương của phụ nữ.
- Đàn ông muốn bước vào hôn nhân, cần phải có sự giả dối và lừa gạt nhất định, bước vào rồi là "tốt nghiệp", có thể đi dạy dỗ những cô gái trẻ. Phụ nữ bước vào hôn nhân nhận ra được lời nói dối, là "đắc đạo".
- Hôn nhân kiểu Trung Quốc là để dành cho chế độ chuyên chế. Tự do yêu đương, bước vào hôn nhân, là một cú quay đầu 180 độ. Cuộc sống của con người hiện đại bị ràng

buộc bởi những truyền thống lỗi thời, không cần thiết phải tuân thủ, sẽ gây ra sự phân cắt giữa hai người. Hiện nay, rất nhiều phụ nữ vừa muốn hưởng những lợi ích của sự phong kiến, lại vừa muốn hưởng những lợi ích của sự cởi mở hiện đại. Không thể vừa nhận tiền tiêu vặt của bố mẹ phương Đông, lại vừa muốn có sự tự do của bố mẹ phương Tây.

- Kết hôn rồi mới coi là có hợp đồng pháp lý, chưa kết hôn thì không tính. Có người trung thành với tình yêu, có người trung thành với hôn nhân.
- Những người cuối cùng phải đi xem mắt, thì việc giao tiếp của họ đều rất thụ động.
- Phụ nữ không muốn kết hôn là vì nguồn cung đàn ông chất lượng cao không đủ. Là do vấn đề cấu trúc của xã hội gây ra. Hoặc là khởi động cải cách cung cấp hôn nhân, hoặc là khởi động cải cách nhu cầu. Cung cấp không được. Vậy nên hãy hạ thấp tỷ lệ tuyển sinh đại học của phụ nữ, thiết lập ngưỡng việc làm cho phụ nữ.
- Sự thật của hôn nhân chính là sự chiếm hữu của nam giới đối với phụ nữ như một nguồn tài nguyên.

Truyền thống:

- Đôi giày nào không thể đi được nữa thì hãy vứt bỏ nó đi. Những thứ lỗi thời sớm muộn gì cũng sẽ bị người ta vứt bỏ.
- Người xưa muốn tu tiên là để khắc phục nỗi đau của việc tuổi thọ ngắn ngủi, vật chất khan hiếm.
- Ý nghĩa của văn hóa truyền thống nằm ở chỗ hình thức, cũng tức là sự thô tục.
- Văn hóa truyền thống sẽ giết chết những thứ tốt đẹp.
- Bệnh tật và chăm sóc người già không có mối liên hệ trực tiếp nào. Kết thúc thể xác khi còn tỉnh táo, là cách chết cao quý nhất trong tất cả các cách chết. "Tọa hóa" là tự sát bằng cách nhịn ăn. Sống khỏe mạnh + chết nhanh = hạnh phúc.
- Đi thăm họ hàng vừa không có sự chia sẻ giá trị tình cảm, lại vừa không có sự trao đổi giá trị vật chất, mà còn bị người khác bóc lột giá trị tình cảm.
- Hiếu thảo là không có hành động cụ thể và tiêu chuẩn đánh giá. Có một loại cảnh sát đạo đức, chuyên môn nhận xét và bình phẩm. Đạo đức là dùng để yêu cầu người khác.
- Quan niệm truyền thống cho rằng đàn ông không tìm được vợ là do không có bản lĩnh, xứng đáng như vậy. Sự thật là phụ nữ nằm ở phía có giá trị khan hiếm hơn trong mối quan hệ nam nữ.
- Ngày xưa không khí Tết đậm đà hơn là vì xung quanh bạn đều là nông dân.
- Xã hội nông nghiệp có xu hướng sinh nhiều con.
- Đạo đức là không có quy tắc thực hiện cụ thể, vì vậy những cảnh sát đạo đức là đáng ghét nhất. Đạo đức là chuẩn mực của nội tâm. Tiêu chuẩn đánh giá cho bài toán xe lửa là ít nhất là nhiều năm sau khi nhìn lại liệu có còn cảm thấy mình sai hay không, còn

THOGENZ

có một cách khác là dù lúc đó không thể khẳng định lựa chọn của mình là đúng, nhưng sau đó thông qua tôn giáo để củng cố nội tâm của mình. Từ đó kiên định cho rằng mình nói là đúng.

- Nền văn minh nông nghiệp ức chế việc làm giàu.
- Đừng trực tiếp phản đối truyền thống, nếu không quá trái với lòng mình thì cứ nhắm mắt làm ngơ là được.
- Trọng nam khinh nữ là vì con trai có thể mang lại nhiều lợi ích.
- Thiếu tự tin và hay giữ thể diện. Đừng tự ti, phải tự tin.
- Truyền thống chính là bồi dưỡng bạn trở thành một kẻ vô dụng nghe lời bố mẹ. Đó chính là hiếu đạo. Nghe lời thì sẽ mãi mãi ở lại trên mảnh đất ấy.
- Cốt lõi của truyền thống như thư pháp, thơ ca, y học cổ truyền, võ thuật, trà, Phật giáo, Đạo giáo đều là những thứ khiến con người ta tâm tĩnh. Những thứ mà giới trẻ hiện đại theo đuổi như văn hóa phương Tây, thiết bị điện tử, trò chơi, giày thể thao đều là những thứ khiến con người ta tâm phù phiếm.

Chủ nghĩa tư bản/chủ nghĩa tiêu phí:

- Chủ nghĩa tư bản khuyến khích bạn tiêu tiền và vay nợ. Bóc lột trong công việc, trong cuộc sống bán cho bạn thứ giá 1 tệ với giá 100 tệ, những thứ bạn không cần họ cũng sản xuất ra để bán cho bạn. Tiêu tiền quá dễ dàng. Tiết kiệm mới là kỹ năng phải học ở xã hội.
- Tiền tệ chỉ là ký hiệu. Thứ bảo lãnh cho tiền tệ chính là tín dụng và sức lao động. Mục đích của các nhà tư bản là thông qua việc vay nợ để buộc bạn phải lao động.
- Các nhà tư bản chính là tạo ra sự lo lắng, sau đó thu hoạch một lứa "con chiên". Nguyên nhân chính khiến "con chiên" lo lắng là vì không nhìn thấy rõ bản thân. Một nguyên nhân khác khiến họ lo lắng là do kỳ vọng cao hơn hiện thực.
- Cư dân mạng không có tư bản, tự nhiên sẽ chửi rửa tư bản, bởi vì chửi rửa những thứ khác mà họ không có thì không an toàn. Chính phủ cũng sẽ dẫn dắt việc chửi rửa tư bản, đây là đang chuyển hóa mâu thuẫn.
- Kinh tế học không có cái gọi là đúng. [Thuyết giá trị lao động](#) là đúng khi cần bạn lật đổ thế lực cũ. [Thuyết giá trị sử dụng](#) là đúng khi áp bức người lao động, nói rằng tất cả đều là do thị trường định giá. Lao động tạo ra giá trị, nhưng đây không phải là bản chất của giá trị. Bởi vì cuộc sống chính là trong ý nghĩa ảo, bản thân ý nghĩa đã có thể tạo ra giá trị. Ví dụ như Elon Musk chỉ với ý tưởng về Tesla đã có thể huy động được vốn. Lao động tạo ra giá trị chỉ là biểu hiện bề ngoài, ý tưởng chủ quan mới tạo ra giá trị.
- Việc ăn sáng hay không là thói quen sống của mỗi người. Nhưng vì bữa sáng dễ dàng chế biến thành thực phẩm tiện lợi, là thị trường mà các thương hiệu thực phẩm tranh giành, vì vậy tư bản quen với việc phóng đại tác hại của việc không ăn sáng.

THOGENZ

- Chủ nghĩa tư bản là trực tiếp nhất, không làm những chuyện vô nghĩa, chỉ công nhận tiền. Vậy nên càng khó đối phó. Làm những chuyện vô nghĩa, danh và thực không phù hợp, nói những lời hay ý đẹp để khiến người ta phấn đấu rồi tiến hành bóc lột và nói rằng là do không đủ nỗ lực. Nếu thật sự là như vậy, thì người giàu nhất thế giới phải là một con lừa.
- Chủ nghĩa tư bản hiện nay là chủ nghĩa tư bản đã tiến hóa, hấp thụ những kinh nghiệm tiên tiến của chủ nghĩa xã hội. Áp dụng "Tư bản luận" vào lúc này thì đã lỗi thời.
- Con người ta đến một độ tuổi nào đó, thứ gì cũng không còn mới mẻ nữa, tiêu tiền sẽ không còn ý nghĩa. Vậy nên hãy tận hưởng tuổi trẻ của mình. Tất nhiên cũng không thể nói rằng việc theo đuổi rượu, tình dục, du lịch khi còn trẻ là có vấn đề, đó là hành vi bình thường dưới sự kích thích của hormone.
- Tất cả những thứ gây nghiện đều sẽ được đóng gói thành hàng hóa.
- Tư bản thật sự: Công ty Đông Á, Monsanto, DuPont, Intel, SoftBank, ExxonMobil, Shell, BlackRock.
- Tư bản giả: Quảng Châu Thập Tam Hành, LeTV, Alibaba, JD.com, Vanke, Evergrande, Lenovo.
- Dân số giảm sẽ dẫn đến kinh tế suy thoái, tư bản chèn ép, tư bản lôi kéo sẽ khiến người lao động cuốn vào vòng xoáy cạnh tranh khốc liệt hơn. Người lao động thông minh bắt đầu buông xuôi, buông xuôi là có giới hạn. Cạnh tranh khốc liệt chính là người lao động thì xem ai hạ thấp giới hạn của mình hơn.
- Giới trẻ hiện nay bị chủ nghĩa tiêu dùng tẩy não, không tham gia lao động cả ngày chỉ chơi điện thoại, lòng hư vinh trỗi dậy, không có kiến thức phổ thông, là lứa "con chiên" mới.
- Đừng tiêu dùng những thứ không liên quan đến cuộc sống của bạn.
- Các nhà tư bản thông qua việc lừa dối phụ nữ, để đạt được mục đích nô dịch nam giới.
- Con cáo dựng một tấm biển ở vách đá bên cạnh trại gà, nội dung: *"chỉ có những con gà dũng cảm bay ra ngoài mới có thể trở thành đại bàng bay lượn trên bầu trời."* Tương tự như việc thành phố lớn thu hút giới trẻ.
- Tiêu dùng được chia làm hai loại: Tiêu dùng đẳng cấp, tiêu dùng cuộc sống. Phần lớn tiêu dùng hiện nay đều là tiêu dùng đẳng cấp, trả tiền để duy trì hoặc nâng cao đẳng cấp.
- Bi kịch lớn nhất của cuộc đời là "con chiên" tự cho mình là "làn sóng sau", cho rằng mình cũng có quyền lựa chọn, thậm chí còn cho rằng có thể dùng tiền để mua được lối sống và cơ hội tiếp xúc của "làn sóng sau".
- Phân biệt đối xử cũng là một hình thức tiếp thị. Thông qua việc phân biệt đối xử để phân chia nhóm người, khiến những người bị phân biệt đối xử tiêu dùng. Ví dụ như hàng xa xỉ. Càng quảng cáo là phục vụ giới tinh hoa, thì càng nhiều "con chiên" sẽ muốn mua.
- Tư bản cần phải không ngừng vận hành, nếu không thì chỉ riêng nợ nần cũng đủ khiến các nhà tư bản chết.

THOGENZ

Lịch sử:

- Rắc cát vào gạo cứu trợ là để những người thực sự cần mới được ăn.
- Không phải các dân tộc ngoại lai bị Hán hóa, mà là người Hán ban đầu bị nô hóa. Nhưng từ sự biến đổi của chữ "漢" (Hán) đến chữ "汙" (Hán), có người đã quen với việc làm nô lệ, và cảm thấy làm nô lệ "đẹp", thì thật sự là nô lệ vạn kiếp.
- Nếu bạn nói quan điểm lịch sử anh hùng là đúng, quần chúng sẽ nói anh hùng xuất thân từ quần chúng. Nếu bạn nói quan điểm lịch sử quần chúng là đúng, quần chúng càng vui mừng. Quần chúng luôn luôn chiến thắng.
- Nhà Thanh chính là chế độ nô lệ.
- Máy bay rơi không nói chuyện, bởi vì máy bay rơi đều không quay trở lại.
- Trung Quốc từ xưa đến nay không phải là dựa vào việc nâng cao năng suất lao động để giải quyết vấn đề thiếu ăn, mà là dựa vào việc thay đổi triều đại.
- Thương nhân giàu có là kẻ thù lớn nhất của hoàng quyền, vì vậy họ nhồi nhét tư tưởng cho nô lệ, người giàu đều là người xấu. Thực tế thì, người giàu sẽ không chứng minh bản thân bằng cách khinh bỉ, ức hiếp người nghèo.
- Năm thuật trị dân của Thương Ưởng: Ngu dân, nhu nhược dân, mệt mỏi dân, làm nhục dân, nghèo nàn dân.
- [Tiểu Cương Thôn](#), ngôi làng đầu tiên thực hiện khoán sản phẩm đến năm 2000 vẫn là một ngôi làng nghèo.
- Nhà Đường thực hiện chế độ tiết độ sứ, nguồn gốc là quan sát sứ của Ngự Sử Đài thực hiện quyền giám sát. Sau đó tiến hóa thành chính quyền quân sự. Nhưng chính vì người thời nhà Tống và các triều đại sau đó thiếu quyền lực, dẫn đến việc làm việc chậm chạp.
- Sự xâm lược của nhà Nguyên và nhà Thanh đã tiêu diệt gen phản kháng của dân tộc Hán. Tại sao chó không cắn chủ, bởi vì những con chó cắn người đều bị đánh chết. Vậy nên nô lệ cũng sẽ bảo vệ lợi ích của chủ nô. Văn hóa dân gian Trung Quốc có dấu ấn rất sâu sắc của chế độ nô lệ. Đặc điểm của nền văn hóa này là, những gì có lợi cho chủ nô thường được khuyến khích, những gì không có lợi thường bị cấm. Ví dụ như nam giới là binh lính, là sức lao động, vì vậy sẽ được coi trọng hơn phụ nữ.
- Cải cách ở Trung Quốc thất bại chỉ là vì giai cấp thống trị không muốn.
- Những thứ mới sẽ mang đến những mức độ tự do mới, và những mức độ tự do mới này có khả năng ảnh hưởng đến sự thống trị. Cho dù những thứ mới này hoàn toàn không có ảnh hưởng, nhưng cũng đủ để khiến những người thống trị lo lắng và bất an. Vậy nên, tất cả những thứ mới đều phải bị cấm.

Bất động sản:

- Nhà bị bỏ hoang là vì chính phủ muốn phát triển, làm những dự án cơ sở hạ tầng lớn, không có tiền, cũng không muốn để người giàu nộp thuế. Muốn dùng trước thu nhập của giai cấp vô sản trong suốt quãng đời còn lại của họ, nên họ vạch ra những miếng đất hoang tìm vài nhà phát triển để nâng giá, nâng giá xong rồi tìm ngân hàng cho nhà phát triển vay tiền, sau đó cho phép nhà phát triển thông qua việc bán trước để bóc lột tối đa giá trị thặng dư còn lại của người lao động trong suốt quãng đời còn lại của họ để hoàn trả khoản vay mua đất khổng lồ mà họ đang nợ.
- Nguyên nhân chính khiến giá nhà giảm là do ít con trở nên phổ biến.
- Bong bóng bất động sản cũng là quá trình tự hại lẫn nhau của tầng lớp thấp.
- Mua nhà đều là tự nguyện. Mua nhà cũng là biểu tượng của nền văn minh nông nghiệp. Tương ứng với nó là nền văn minh đại dương, đi đến nơi nào có lợi thì ở đó.
- Khi giá nhà suy giảm trong tương lai, những người có nhiều nhà sẽ rất mong muốn được **quốc hữu hóa** nhà ở, bởi vì họ sẽ phải nộp rất nhiều thuế bất động sản. Trong thành phố thời nhà Đường có rất nhiều hộ gia đình sa sút, tổ tiên của họ lúc còn phát đạt đã mua rất nhiều nhà, bây giờ tất cả tài sản động sản và tiền mặt đều không còn, nhưng nhà cửa vẫn còn. Khi chính phủ thu thuế nhà ở, những người này là những người đầu tiên bị ảnh hưởng, rất nhiều người bị ép phải tự sát vì phải nộp thuế. Những người có nhiều nhà thuộc giai cấp địa chủ thành thị mới.
- Tại sao nhất định phải có bất động sản, không thể tự mình tiết kiệm tiền để xây nhà. Bởi vì phải thu hoạch một cách hợp pháp. Tương tự như bảo hiểm xã hội cũng vậy, nhận tiền lương hưu ở tuổi 65 không phải là yêu cầu bạn phải làm việc đến năm 65 tuổi, mà là phải đến năm 65 tuổi thì mới có thể phát tiền cho bạn.
- Ngành nghề tiếp theo của bất động sản chính là đất ở nông thôn. Người giàu từ thành phố quay trở về nông thôn, bán những căn nhà ở thành phố mà họ không cần nữa cho người nghèo. Nhiều năm sau, người nghèo lại ghen tị với cuộc sống điền viên này. Cần phải biết rằng, lý do mà người giàu có thể sống cuộc sống điền viên, là vì họ đã bán những căn nhà ở thành phố cho người nghèo ở mức giá cao.
- Tỷ lệ phụ nữ mua nhà chiếm gần một nửa, tiền của xã hội cuối cùng chảy vào túi phụ nữ. Phụ nữ tương đương với nhân viên thu thuế của tư bản.
- Tam giác sắt của bất động sản: Bất động sản, ngân hàng, nhà phát triển.
- Thuế bất động sản thu theo diện tích bình quân đầu người, có tỷ lệ thuận với việc khuyến khích sinh ba con. Điều có lợi cho những người có nhà. Sinh hai con là hành vi khoe khoang sự giàu có.
- Nhà cũ là đối thủ cạnh tranh trực tiếp của nhà mới. Vậy nên hãy kiểm soát nghiêm ngặt nhà cũ, giàu có trên giấy tờ.
- Giá nhà cao là để thành phố hạng nhất thu hút những người ngu ngốc, càng nhiều người ngu ngốc, thì các nhà tư bản càng giàu có. Giai đoạn cuối của giá nhà cao, tư bản đã bị phản phệ. Tiết kiệm. Giai cấp tư sản lớn nuốt chửng giai cấp tư sản nhỏ. Cuối cùng bị nhà nước tiêu diệt.

THOGENZ

- Nhà ở không còn giá trị đầu tư nữa.
- Hiện nay, thị trường bất động sản đã sụp đổ. Chính phủ đang thúc đẩy việc bán nhà trong các huyện. Phần lớn dân số chảy ra khỏi các huyện nhỏ, sẽ khiến chúng ngày càng suy tàn, tương ứng với đó là công chức cũng không còn được nữa.

Sinh con:

- Là một người có khả năng suy nghĩ độc lập, việc lựa chọn sinh con là điều ngu ngốc nhất mà tôi có thể nghĩ ra.
- Hạnh phúc khi sinh con về bản chất là để bạn đói trong hai tuần, sau đó ném cho bạn một miếng bánh mì mốc, chắc chắn bạn sẽ cảm thấy rất hạnh phúc! Nhưng mà, ban đầu bạn có thể không phải đói trong hai tuần.
- Cuộc sống là một trò lừa đảo, quá trình trưởng thành của con cái là quá trình con cái ký sinh trên bố mẹ, người chiến thắng trong trò lừa đảo này là gen.
- Bản thân việc sinh con là không có ý nghĩa. Nếu nhất định phải sinh con, thì hãy bịa ra một ý nghĩa. Có lợi cho việc đối mặt với cuộc sống tàn khốc.
- Bản chất của sự sinh sôi nảy nở của sự sống chính là sự bán hàng đa cấp của gen.
- Tỷ lệ phụ nữ tốt nghiệp đại học của Hàn Quốc cao nhất thế giới, tỷ lệ sinh đẻ thấp nhất thế giới.
- Trước đây, nuôi 7, 8 đứa con không vất vả, bây giờ nuôi 1 đứa cũng không nuôi nổi. Điều này cho thấy sức tiêu dùng của 1 đứa con bây giờ còn lớn hơn cả sức tiêu dùng của 7, 8 đứa con trước đây.
- Không phải tất cả con đực đều có con, đây là quy luật của tự nhiên.
- Để nâng cao tỷ lệ sinh đẻ, nhà nước sẽ âm thầm nâng cao ngưỡng học tập, việc làm của phụ nữ. Một trong những phương pháp chính là lấy danh nghĩa bảo vệ phụ nữ, gây áp lực lên doanh nghiệp, ban hành các chính sách. Cuối cùng, doanh nghiệp cảm thấy tuyển người là giống nhau, tuyển đàn ông lại tiết kiệm công sức hơn. Làm như vậy thì tỷ lệ sinh đẻ sẽ tăng lên sao? Rõ ràng là không. Bởi vì thu nhập của phụ nữ giảm xuống.
- Chính sách ăn Tết tại chỗ trước đây đã giảm bớt áp lực ép hôn, vì vậy dẫn đến tỷ lệ sinh đẻ giảm xuống.

Công việc:

- Tức giận vì phải làm thêm giờ mà vẫn tiếp tục làm thêm giờ chứng tỏ rất phù hợp với công việc hiện tại.
- Thứ khiến con người ta vui vẻ không phải là mức lương cao hay thấp.

THOGENZ

- Mọi quan hệ ở nơi làm việc thuộc mối quan hệ yếu. Nên từ bỏ việc xử lý.
- Khi làm việc và học tập, ai có ích thì tặng quà cho người đó. Giáo viên chủ nhiệm cấp 2, cấp 3, đại học đều phải tặng quà.
- Có một số câu nói vô liêm sỉ: Nhân viên không biết ơn. Tại sao phải biết ơn? chỉ là trao đổi lợi ích mà thôi.
- Kinh tế phát triển, việc làm nhiều, giai cấp công nhân lợi hại. Kinh tế suy thoái, việc làm ít, giai cấp công nhân suy yếu.
- Công việc nào kiếm ra tiền thì đó là công việc tốt.
- Lãnh đạo nhảy việc, thì mình cũng nhảy theo. Ngoại trừ trường hợp lãnh đạo khởi nghiệp.

Giáo dục:

- Con cái phải được nuôi dưỡng tự do. Giáo dục con cái hãy thuận theo tự nhiên. Đừng cố ý. Dùng hành động của người lớn để ảnh hưởng, muốn con cái có phẩm chất gì, thì bản thân phải có phẩm chất đó trước.
- Khi đi học thì phải cố gắng đạt điểm cao, nắm vững các câu hỏi thi thật. Sau khi tốt nghiệp thì phải cố gắng kiếm tiền.
- Một trong những tác dụng phụ của giáo dục là khiến con người ta không dám thử sai. Khiến con người ta cam chịu làm một con ốc vít, một viên pin.
- Bố mẹ có trách nhiệm sẽ cho con cái một tuổi thơ hạnh phúc, một tuổi trẻ tươi đẹp (khi còn nhỏ đừng nói cho chúng biết sự thật tàn khốc của xã hội) và một tuổi trưởng thành đàng hoàng. Nhưng tuổi thơ hạnh phúc không có nghĩa là buông lỏng việc học tập, hai điều này không mâu thuẫn với nhau.
- Cấp 3 nhất định phải thi đỗ vào trường đại học tốt, khi nào rảnh rồi thì có thể yêu đương.
- Bản chất của giáo hóa chính là dùng quy tắc để thay thế suy nghĩ độc lập. Đối với người ngoài cuộc là quy luật, đối với người trong cuộc là hình phạt. Giáo dục hiện đại: Vừa có thể giáo dục con người bằng cách loại bỏ, lại vừa có thể loại bỏ con người bằng cách giáo dục. Không hòa đồng thì sẽ dạy dỗ bạn phải hòa đồng.
- Quyền lực và trí thông minh không bao giờ mất giá.
- Học cách chấp nhận sự bình thường của con cái.
- Con cái nhà người ta làm gì thì con cái nhà mình phải làm đó, bởi vì ép con cái dễ hơn là ép bản thân.
- Cốt lõi của việc ép con cái học hành là do sự thiếu tự tin ở tầng lớp thấp. Ép con cái học hành là tự hại lẫn nhau ở tầng lớp thấp. Nguyên nhân khiến người ta ép con cái học hành là do bản thân không đủ xuất sắc, bản thân cũng không cam tâm. Trong quá trình ép con cái học hành, việc tiêu dùng ngày càng tăng, dòng tiền chảy lên tầng lớp

THOGENZ

thượng lưu, khiến tầng lớp thượng lưu càng thêm vững chắc. Tầng lớp trung lưu là tầng lớp ép con cái học hành nhiều nhất. Tầng lớp thấp phải thuận theo tự nhiên.

- [985](#) là lối tắt, thi cao học cũng là lối tắt. Lập kế hoạch học tập khi còn học đại học, thi cao học rất dễ.
- Học sinh trường nghề đã tụt hậu so với bạn bè cùng trang lứa. Và sẽ tiếp tục tụt hậu.
- Học một trường tiểu học và cấp 2 tốt có thể tránh xa những thứ rác rưởi.
- Con gái cố gắng phán đoán nhân phẩm của con trai: Những người tạo ấn tượng tốt cho bạn về cơ bản đều là tra nam, bởi vì tất cả con gái đều cảm thấy ấn tượng tốt. Những người tạo ấn tượng bình thường thì có thể tiếp xúc thử xem. Tra nam ngoài việc là tra nam ra thì đều có ưu điểm. Có những cô gái muốn thuần hóa tra nam.
- Cố gắng rời khỏi môi trường người quen. Người quen, họ hàng đều có tác dụng tiêu cực.
- Nếu hệ thống cạnh tranh khốc liệt không thay đổi, thì ai tin vào chính sách giảm gánh nặng cho học sinh thì người đó chịu thiệt. Định mệnh của các quốc gia có nền văn hóa Đông Á, tất cả mọi người đều đồng ý và theo đuổi việc phân chia giai cấp cao thấp sang hèn và dựa vào đó để phân chia nguồn lực. Lý thuyết xã hội hình chữ M, tầng lớp trung lưu là tầng lớp không ổn định nhất. Trên mạng cũng có thể có được rất nhiều nguồn tài nguyên hàng đầu, nhưng đòi hỏi con cái phải có khả năng học tập và tính tự giác nhất định. Việc đánh vào giáo dục ngoại khóa không phải là thật lòng muốn công bằng, nếu là vì công bằng thì nên mạnh tay phát triển giáo dục dân lập. Nhưng sự phát triển mạnh mẽ của giáo dục tư nhân cũng ảnh hưởng nghiêm trọng đến giáo dục công lập.
- Giáo dục con cái không phải là để trông cậy tuổi già, mà là để không bị "kén" đến chết. Hãy giáo dục chúng theo đuổi cuộc sống tốt đẹp.
- Sinh con không có ơn nghĩa. Chỉ là nghĩa vụ.

Đọc sách (click vào để tải/mua):

Mỗi bộ môn đều phải đọc vài cuốn sách kinh điển nhất, đọc với câu hỏi, đọc với quan điểm của riêng mình.

- ["Da thịt trong trò chơi" \(Skin in the Game\)](#) của Nassim Nicholas Taleb:

Quyển sách này khám phá khái niệm rủi ro bất đối xứng và cách mà mọi người có thể đưa ra quyết định tốt hơn bằng cách chia sẻ rủi ro và phần thưởng một cách công bằng. Taleb nhấn mạnh tầm quan trọng của việc có "da thịt trong trò chơi" và đề cập đến các chủ đề như công bằng, công lý và trách nhiệm trong các vấn đề nhân sinh.

- ["Gen vị kỷ" \(The Selfish Gene\)](#) của Richard Dawkins:

Cuốn sách này của Richard Dawkins giới thiệu quan điểm về chọn lọc gen trong quá trình tiến hóa. Nó giải thích cách các gen là đơn vị chính của sự chọn lọc và thảo luận về các khái niệm như tính ích kỷ của các gen và sự tiến hóa của hành vi vị tha.

THOGENZ

- **Tác phẩm của Arthur Schopenhauer:**

Arthur Schopenhauer là một triết gia người Đức nổi tiếng với tác phẩm "The World as Will and Representation." Triết lý của ông nhấn mạnh sự phi lý của thế giới, nỗi đau khổ vốn có trong cuộc sống con người và tầm quan trọng của trải nghiệm thẩm mỹ và khổ hạnh như phương tiện để vượt qua nó.

- **"Tập văn của Vương Tiểu Ba"**

Wang Xiaobo là một tiểu thuyết gia và tiểu luận gia người Trung Quốc, các tác phẩm của ông nổi tiếng với sự hài hước, châm biếm và phê phán các chuẩn mực xã hội. Các bài tiểu luận của ông thường khám phá các chủ đề về cá nhân, tự do và sự vô nghĩa của cuộc sống.

- **Tác phẩm của Gregory Mankiw:**

N. Gregory Mankiw là một nhà kinh tế học người Mỹ nổi tiếng với các sách giáo khoa về kinh tế học. Quyển sách "Principles of Economics" của ông được sử dụng rộng rãi trong các khóa học kinh tế học nhập môn và bao gồm các khái niệm và nguyên tắc kinh tế cơ bản.

- **Tác phẩm của Paul Samuelson:**

Paul Samuelson là một nhà kinh tế học đoạt giải Nobel, sách giáo khoa "Economics: An Introductory Analysis" của ông trở thành một trong những sách giáo khoa kinh tế học được sử dụng rộng rãi nhất trên thế giới. Các tác phẩm của Samuelson trải rộng nhiều lĩnh vực trong kinh tế học, bao gồm kinh tế học vĩ mô và tài chính công.

- Chấp nhận hoàn toàn một tư tưởng nào đó mà không phân biệt, tương đương với việc không có tư tưởng. Sách vở và tư tưởng chỉ là công cụ, không nên là niềm tin.

- **"Sức mạnh của hiện tại" (The Power of Now) by Eckhart Tolle:**

Quyển sách hướng dẫn tinh thần này tập trung vào tầm quan trọng của việc sống trong khoảnh khắc hiện tại. Tolle dạy người đọc cách vượt qua trạng thái ý thức dựa trên cái tôi để đạt được sự bình yên và giác ngộ nội tâm.

- **"Đánh bại phố Wall" (Beating the Street) by Peter Lynch:**

Trong quyển sách này, Peter Lynch, một nhà quản lý quỹ tương hỗ huyền thoại, chia sẻ các chiến lược và nguyên tắc đầu tư của mình. Lynch giải thích cách ông chọn cổ phiếu và quản lý danh mục đầu tư của mình để đạt được lợi nhuận phi thường.

- **"Tuyển tập Mao Trạch Đông". Đặc biệt là tập 1.**

Tập hợp các bài viết của Mao Trạch Đông bao gồm các tư tưởng về cách mạng, chính trị và chiến lược. Quyển đầu tiên bao gồm các tác phẩm sớm của ông và các lý thuyết nền tảng đã dẫn dắt Cách mạng Cộng sản Trung Quốc.

- **"Kinh nghiệm lịch sử" (Lessons of History):**

Quyển sách này của Will và Ariel Durant tóm tắt kiến thức lịch sử thành các chủ đề và bài học chính. Nó khám phá các mô hình và hiểu biết lặp đi lặp lại từ lịch sử có liên quan đến các vấn đề đương đại.

- **Video "Kinh tế vận hành như thế nào"**

THOGENZ

- **"Đạo Đức Kinh" 《道德经》 by Lão Tử:**

Một văn bản nền tảng của Đạo giáo, Đạo Đức Kinh cung cấp những trí tuệ sâu sắc về việc sống hài hòa với Đạo (Con Đường). Nó nhấn mạnh sự giản dị, khiêm tốn và cân bằng.

- **"Vũ khí của người yếu thế" ([Weapons of the Weak](#)) by James C. Scott:**

Quyển sách này nghiên cứu các hình thức kháng cự tinh tế và thường bị che giấu mà các xã hội nông dân sử dụng chống lại sự áp bức. Scott nhấn mạnh các chiến lược thách thức và không tuân thủ hàng ngày.

- **"Yêu em như yêu sự sống" ([Loving You is Like Loving Life](#)) by Wang Xiaobo và Li Yinhe:**

Tập hợp các lá thư giữa Wang Xiaobo và vợ ông, nhà xã hội học Li Yinhe, cung cấp một cái nhìn về mối quan hệ trí tuệ và cảm xúc của họ, phản ánh tình yêu sâu sắc và niềm đam mê chung của họ đối với văn học và các vấn đề xã hội.

- **Tứ đại kỳ thư của văn học Trung Quốc:**

Các tiểu thuyết này ("[Tây Du Ký](#)," "[Thủy Hử](#)," "[Tam Quốc Diễn Nghĩa](#)" và "[Hồng Lâu Mộng](#)") được coi là đỉnh cao của văn học Trung Quốc, khám phá các chủ đề phiêu lưu, trung thành, chiến tranh và sự tạm thời của cuộc sống.

- **"Chống mong manh" ([Antifragile: Things That Gain from Disorder](#)) của Nassim Nicholas Taleb:**

Là một quyển sách của Nassim Nicholas Taleb, một nhà triết học, nhà kinh tế học và nhà giao dịch nổi tiếng. Taleb giới thiệu khái niệm "phản mong manh", một trạng thái không chỉ phục hồi từ các cú sốc và khủng hoảng, mà còn trở nên mạnh mẽ hơn sau khi trải qua chúng. Khái niệm này vượt xa khả năng chịu đựng và bền vững thông thường, nhấn mạnh rằng một số hệ thống, tổ chức và cá nhân có thể phát triển và thịnh vượng trong tình trạng hỗn loạn và bất định.

- **"Tiểu luận của Warren Buffett" ([The Essays of Warren Buffett](#)):**

Là tập hợp các bức thư hàng năm mà Warren Buffett, Chủ tịch và Giám đốc điều hành của Berkshire Hathaway, gửi đến các cổ đông của công ty. Những bức thư này không chỉ là báo cáo tài chính thông thường mà còn chứa đựng nhiều bài học quý giá về đầu tư, quản lý doanh nghiệp, và triết lý kinh doanh.

- **"Đắc nhân tâm" ([How to Win Friends and Influence People](#)) by Dale Carnegie:**

Quyển sách này là một hướng dẫn về cách giao tiếp hiệu quả và xây dựng các mối quan hệ tốt đẹp. Carnegie chia sẻ các kỹ thuật cơ bản trong việc xử lý con người, làm thế nào để người khác thích mình, và cách để thuyết phục người khác theo ý kiến của mình mà không gây ra xung đột.

Tài chính:

- Kiếm tiền bằng cách thay đổi tư duy của con người, có thể kiếm được nhiều tiền. Ví dụ như uống cà phê ở Starbucks chính là cao cấp, sau đó mọi người để trở thành người cao cấp thì cũng đi uống cà phê ở Starbucks.
- Mua cổ phiếu và quỹ có lợi cho quốc gia. Không thể làm giàu bằng cách bán không quốc gia của chính mình.
- Bản chất của tài chính chính là lừa tiền. Tài chính học chính là học cách lừa tiền. Bây giờ là xã hội thương mại, bản chất là lừa đảo lẫn nhau, phải theo quy tắc của xã hội thương mại, không theo thì nghèo. Bộ nhân nghĩa lễ trí tín cũ kỹ đó không còn dùng được nữa.
- Cổ phiếu tốt là cổ phiếu mà mọi người đều dùng đến, hãy mua vào khi giá rẻ.
- Cổ phiếu: Tính tăng trưởng, tính độc quyền, có bối cảnh tư bản nhà nước.
- Quỹ là thuế IQ.
- [Tỷ lệ P/E](#) vượt quá 20 thì không có giá trị đầu tư.
- Cổ phiếu tốt: Shuanghui, Gree, Fuling Zhacai, China Tourism Group Duty Free. Cổ phiếu tốt phải nắm giữ lâu dài.
- Tránh xa ngân hàng, bất động sản, bảo hiểm. Bởi vì ba thứ này gắn bó chặt chẽ với nhau.
- Tài chính chính là cho bạn rất nhiều sự lựa chọn, trông thì có vẻ như bạn có thể tự do lựa chọn, nhưng thực ra lựa chọn nào cũng chịu thiệt.
- Đầu năm hãy quan tâm đến lương hội, nếu như có ngành nghề mới được đề cập, thì hãy mua vào. Nếu như năm ngoái đã đề cập, giá đã tăng mạnh, năm nay vẫn đề cập, thì hãy bán ra.
- Tiền mặt càng ngày càng được in nhiều, vì vậy càng ngày càng mất giá. Vậy nên cổ phiếu chất lượng cao là lợi hại, nhà ở tốt ở thành phố trung tâm là lợi hại. Lạm phát là thuộc tính cố hữu của tiền giấy.
- Bởi vì y tế là một ngành kinh doanh rất tốt. Vậy nên có thể lựa chọn cổ phiếu y tế.
- Khủng hoảng tín dụng thế chấp xảy ra ở Hoa Kỳ, chứng khoán Trung Quốc sụt giảm mạnh là do tỷ trọng tài chính và bất động sản quá lớn.
- Nhà giao dịch thành công phải không ngừng học hỏi. Ví dụ như giáo trình CFA. Không hiểu thì hãy thi chứng chỉ hành nghề chứng khoán. Có tiền có thể đi học MBA, nhưng học toàn thời gian thì mất 70.000 tệ, học bán thời gian thì mất 200.000 tệ.
- Thua lỗ là người thầy tốt nhất, đọc sách chết không có tác dụng. "Tư trị thông giám" có hay đến mấy cũng không thể ngăn cản được việc thay đổi triều đại. Hãy học cách quản lý tài chính, học cách thực hành.
- Sử dụng giải thích đơn giản cho những hiện tượng phức tạp, thậm chí là bịa ra hình ảnh của thần linh để giải thích. Điều này không liên quan gì đến sự thật. Ví dụ như tư bản.

- Đừng vội vàng đưa ra kết luận mua vào hay bán ra.
- Bản chất của cổ phiếu là quyền sở hữu cổ phần của công ty (mua cổ phiếu chính là trở thành cổ đông của công ty niêm yết), hãy nhìn cổ phiếu từ góc độ của chủ doanh nghiệp. Làm chủ doanh nghiệp chứ không phải là nhà đầu cơ. Đầu tư chứng khoán ngắn hạn giống như việc hôm nay mua công ty, ngày mai bán công ty.
- Thay vì quan tâm đến những thứ mới được chọn, thì hãy quan tâm đến những thứ không thay đổi.
- ROE (tỷ suất lợi nhuận ròng trên vốn chủ sở hữu) lớn hơn 12%.
- Kiểm soát cảm xúc, chủ động chịu thiệt, không bị cảm xúc ảnh hưởng.
- Đầu tư tài chính là kiếm những khoản tiền không chắc chắn.
- Làm thêm công việc đầu tư chứng khoán thì phải xác định là làm thêm. Cả ngày nhìn chăm chăm vào bảng giá không có tác dụng. Mua vào rồi thì hãy coi như thị trường đóng cửa trong vòng một năm.
- Cách nhà nước ứng phó với khủng hoảng tài chính: Vay nợ, in tiền, chiến tranh, chờ đợi.
- Trận pháp Uyên Ương của Kỳ J Quang, lợi ích của sự kết hợp. Thiết phù đồ, sức mạnh của việc "tắt tay".
- Đầu tư chứng khoán chính là chênh lệch thông tin.
- Khi kinh tế phát triển thì nợ nần không ngừng tích lũy, sau đó tiêu dùng, tạo ra biểu hiện giả tạo của sự phồn thịnh. Khi không thể trả nợ nữa, kinh tế sẽ suy thoái.
- Đầu tư tài chính hãy rèn luyện đầu óc trước, học kiến thức cơ bản trước, cuối cùng mới đọc sách về tài chính.
- Nguyên tắc giao dịch: Tôi có thể cung cấp gì, tôi cần gì ở bạn, lợi ích của việc chúng ta giao dịch, có thể giao dịch không?
- Tiền mặt là vua.
- Công thức thần kỳ.
- Quan tâm nhiều hơn đến lời phát biểu của Quách Thụ Thanh.
- $P = PE * E$ Lợi nhuận trên mỗi cổ phiếu * tỷ lệ P/E = giá cổ phiếu.
- Tài chính là cách tương đối công bằng để chúng ta đạt được tự do về tài chính, tất nhiên là dành cho một bộ phận người thông minh.
- Tại sao 10 năm rồi vẫn là 3000 điểm, bởi vì không muốn để "con chiên" kiếm tiền, chỉ muốn "con chiên" cống hiến. Tại sao Moutai có thể tăng gấp 20 lần trong vòng 10 năm trong khi điểm số không thay đổi? Bởi vì những người liên quan đến lợi ích và những cao thủ đầu tư đang ở trong đó. Nhất định phải để cho họ kiếm tiền. Vậy nếu như "con chiên" mua Moutai thì sao? Họ không phải là sẽ kiếm được tiền sao? Rất đơn giản, dùng sự tăng giảm mạnh của chỉ số để dọa "con chiên", thường xuyên bịa ra những câu chuyện có vẻ như rất quan trọng.

THOGENZ

- Chi phí đầu tư cho nghiên cứu và phát triển thấp có nghĩa là triển vọng tương lai không tốt, không xác định được hướng nghiên cứu và phát triển, hoặc là thiếu năng lực đổi mới. 6% không thuộc nhóm đầu tư cao cho nghiên cứu và phát triển.
- Phân kỳ đỉnh là khi xu hướng cổ phiếu trên biểu đồ K-line ngày càng cao, giá cổ phiếu không ngừng tăng, nhưng xu hướng của biểu đồ MACD được cấu thành từ các cột màu đỏ ngày càng thấp, tức là khi điểm cao của giá cổ phiếu cao hơn điểm cao lần trước, nhưng điểm cao của chỉ báo MACD lại thấp hơn điểm cao của chỉ báo lần trước, điều này được gọi là hiện tượng phân kỳ đỉnh.
- Ba điều mà Warren Buffett tìm kiếm ở một công ty, (việc nhận diện lợi thế của cổ phiếu công nghệ là rất khó khăn, và rủi ro rất lớn)
 1. Lợi thế của doanh nghiệp, nguyên nhân của lợi thế
 2. Lợi thế có thể duy trì được bao lâu
 3. Rủi ro.